

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน
ของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2

ปัทมธร เศรษฐฤทธิ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
วัน เดือน ปี..... 23 เม.ย. 2552.....
เลขทะเบียน..... 00219840.....★
เลขเรียกหนังสือ 24
371.83
ป163ก
2550

วิทยานิพนธ์ (แผน ข) นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

**A STUDY ON OPINION OF STUDENTS' ACTIVITY ADMINISTRATION
OF SURAOBANGPLA SCHOOL UNDER THE OFFICE OF
SAMUTPRAKAN EDUCATIONAL SERVICE AREA ZONE 2**

PAPHATTHORN SEKHORARIT

**This research is a part of the study under the curriculum of Master of Education
Program in Educational Administration**

2007

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

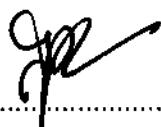
วิทยานิพนธ์ (แผน ข) การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียน
สุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2

โดย ปกัสนันท์ เศรษฐฤทธิ์

สาขา การบริหารการศึกษา

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ (แผน ข) รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล
กรรมการ ดร.นิวัตต์ น้อยมณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ (แผน ข) ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

.....ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สราวุธ เศรษฐจุจร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ (แผน ข)

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เขี่ยมสะอาด)

.....กรรมการ
(ดร.นิวัตต์ น้อยมณี)

.....กรรมการและเลขานุการ
(ดร.นงลักษณ์ เรือนทอง)

ปัทมธร เศรษฐฤทธิ์.(2550).การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียน
สุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. วิทยานิพนธ์
(แผน ๗) ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา.

ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล, ดร.นิวัติ น้อยมณี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของ
โรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ประชากรที่ใช้ใน
การวิจัยคือครูและกรรมการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียนสุเหร่าบางปลา จำนวน 20 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลและ
ประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียน
สุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน และด้าน
ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับรายด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก
โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน ด้านการ
จัดบริการห้องสมุดโรงเรียน ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน ด้านการ
จัดบริการแนะแนวนักเรียน และด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน

Paphatthorn Sekhorarit . (2007). A Study on Opinion of Students' Activity Administration of Suraobangpla School under The Office of Samutprakan Educational Service Area Zone 2. Master of Education. Bangkok : Graduate School Bansomdejchaopraya Rajabhat University.

Advisor : Assoc. Prof. Dr. Pornpipat Permpoon, Dr. Niwat Noymanee.

The purpose of the research was the Study on Opinion of Students' Activity Administration of Suraobangpla School under The Office of Samutprakan Educational Service Area Zone 2. The populations of this study were 20 teachers and school administration committee members in Suraobangpla School under The Office of Samutprakan Educational Service Area Zone 2. And the statistics used to analyzed the data were the Percentage (%), mean score (μ), and the standard deviation (σ).

The results of this research found that the Study on Opinion of Students' Activity Administration of Suraobangpla School under The Office of Samutprakan Educational Service Area Zone 2. The highest level. When considering different aspect found that the school health service and the school library service were the highest level. The other aspects were the high level. And when arranged by the statistical mean value from high to low were as the following : the school health service, the school library service, the control of students' behaviors and disciplines, the guidance service and the last one was the activity arrangement.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ (แผน ข) เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สำเร็จลงได้ด้วยความสำเร็จและความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ซึ่งคงไม่สามารถกล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ได้ทั้งหมด

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ประสบการณ์ที่เป็นแนวทางในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ (แผน ข) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เขี่ยมสะอาด ประธานกรรมการสอบรองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์ ดร.นิวัติ น้อยมณี และ ดร.นงลักษณ์ เรือนทองกรรมการสอบที่กรุณาให้คำแนะนำและคำวิจารณ์เพื่อให้การทำภาคินิพนธ์มีความสมบูรณ์ถูกต้อง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ นายบุญเลิศ ศิลาคโคตร ผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าบางปลา นางมุกดา บำรุงศักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนคลองบางกระบือ และนางธนพร ชื่นชม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสุเหร่าบางปลา ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณคณะครู และกรรมการสถานศึกษาโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีคุณค่ายิ่งสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้และขอขอบคุณ นายวินทร์ ธรรมารักษ์วัฒนะ อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทางสถิติและให้กำลังใจตลอดมากระทั่งการค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

และท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณนายสุทธรศรี สระทองยอด และบุคคลในครอบครัวผู้วิจัย ที่คอยเป็นกำลังใจและสนับสนุนในทุกๆ ด้านตลอดมา จนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จด้วยดี

ปัทมพร เศรษฐฤทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
ประกาศศุณฺญาการ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภูมิ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคิดเห็น.....	8
การบริหารกิจการนักเรียน.....	11
บริบทของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	48
สรุปผลการวิจัย.....	48
อภิปรายผลการวิจัย.....	50
ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก.....	61
ภาคผนวก ก	62
ภาคผนวก ข	66
ภาคผนวก ค	75
ภาคผนวก ง	77
ประวัติผู้วิจัย.....	73

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนของครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	38
2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน โดยรวมทุกด้าน	39
3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ในด้านการควบคุมประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน.....	40
4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน.....	41
5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ในด้านการจัดบริการแนะแนว.....	43
6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ในด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน.....	44
7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ในด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน.....	46

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 โครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา.....	28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนามนุษย์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคมให้เป็นผู้เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความคิด ทักษะความสามารถในด้านต่างๆ ตลอดจนพฤติกรรมที่ดีมีคุณธรรม จริยธรรมและเจตคติที่ดีที่พึงประสงค์ของสังคม ดังปรากฏในความมุ่งหมายและหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่าการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและของประเทศชาติ รู้จักตนเอง และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง การจัดการศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักมีเอกภาพด้านนโยบาย และมีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 5 - 6)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 10 (2550 — 2554) ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพคน ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ การประกอบอาชีพและมีความมั่นคงในชีวิต โดยเล็งเห็นว่าคนเป็นทั้งเหตุปัจจัย และผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยจะต้องเข้าสู่วาระของกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันสูง การศึกษาจึงมีความสำคัญในการสร้างชาติ (สุรีย์ มุสิกกระ, 2542 : 1) เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ได้เต็มศักยภาพ ดังพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสมเด็จพระปิยมหาราช ว่า “การเล่าเรียนในบ้านเมืองเราจะเป็นข้อสำคัญที่หนึ่ง ซึ่งฉันจะอุตสาหกิจจัดขึ้นให้เจริญจงได้” และพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ว่า “ประเทศชาติของเราจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนแต่ละคนเป็นสำคัญ ผลการศึกษาอบรมในวันนี้จะเป็นเครื่องกำหนดอนาคตของชาติในวันข้างหน้า (รุ่ง แก้วแดง, 2543 : 39) กล่าวคือ การพัฒนาประเทศจึงขึ้นอยู่กับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการทางด้านต่างๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทยด้วย จึงมีความจำเป็นที่จะต้อง

ปรับปรุงหลักฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งถือเป็นหลักกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก ซึ่งจากการใช้หลักสูตร ที่ผ่านมาพบว่ามีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ทันการณ์ ในเรื่องที่สำคัญ คือ การกำหนดหลักสูตรจากส่วนกลางไม่สามารถสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและท้องถิ่น การจัดทำหลักสูตรและการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีในภูมิภาค จึงจำเป็นต้องปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้คนไทย มีทักษะกระบวนการ และเจตคติที่ดีทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความคิดสร้างสรรค์ การนำหลักสูตรไปใช้ยังไม่สามารถสร้างพื้นฐานในการคิดสร้างวิธีการเรียนรู้ให้คนไทยมีทักษะในการจัดการและทักษะในการดำเนินชีวิต สามารถเผชิญปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศยังไม่สามารถที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร และการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในยุคสารสนเทศ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเสมอกัน ในการเรียน การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ ไม่เก็บค่าเล่าเรียน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญขององคมนตรีของบุคคล และสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมแห่งการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง (กรมวิชาการ, 2544 : 1 – 2)

โรงเรียน เป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นหน่วยปฏิบัติซึ่งผลการจัดการศึกษาจะเป็นเช่นใดนั้น ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนเป็นสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 4) กำหนดภารกิจหลักของโรงเรียนคือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นั่นคือ นักเรียนมีคุณภาพที่พึงประสงค์ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์และควมมีสุขภาพอนามัยที่ดี ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของนักเรียนมีหลายประการ เช่นระบบการบริหาร ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ฯลฯ แต่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือผู้บริหารโรงเรียนประสิทธิภาพในการ

บริหารโรงเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน นั่นคือ นักเรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การบริหารโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติหลายด้านคือ ความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ มีคุณธรรม และ มีคุณลักษณะที่ดีของผู้บริหาร ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้คือสมรรถภาพของผู้บริหารโรงเรียนนั่นเอง ผู้บริหารที่มีคุณสมบัติดังกล่าวย่อมสามารถปฏิบัติภารกิจ ในหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเรียกว่ามีสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน หรือบริหารงานนั่นเอง

การบริหารโรงเรียนประถมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนเป็นสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 10) กล่าวถึง ผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารงานคือ ผู้บริหารที่มีคุณลักษณะที่ดี มีคุณธรรม มีความรู้และทักษะในการบริหารเป็นอย่างดี ส่วนทักษะที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนนี้ คาทซ์ (Katz, 1986 : 29 อ้างถึงใน อัมภา บุญช่วย, 2537 : 179-180) เสนอแนะไว้ 3 ประการได้แก่

1. ทักษะในการคาดคิด (Conceptual Skills)

ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพมักจะมีทักษะในด้านนี้อยู่ในระดับสูงหรืออาจจะเรียกได้ว่าเก่งคิด ทักษะนี้เป็นทักษะที่พัฒนาตัวผู้บริหารได้ยากที่สุด แต่ก็ขาดไม่ได้ ผู้บริหารที่มีทักษะการคาดคิดนี้จะมีความสามารถในการเข้าใจหน่วยงานในทุกลักษณะสามารถเห็นว่าจะงานใดสัมพันธ์กับงานใด ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงจะมีผลกระทบต่อส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างไร

2. ทักษะทางด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Skills)

ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ทุกประเภท หรือที่เรียกว่า เก่งคน มีความสามารถในการเสริมสร้างความร่วมมือ ร่วมใจ ระหว่างสมาชิกในหน่วยงาน มีความสมดุระหว่างคนกับงาน รู้จักยอมรับเมื่อมีข้อบกพร่อง ผู้บริหารจะต้องรู้จักตนเอง มีความมั่นใจในตนเอง เข้าใจผู้อื่น ใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

3. ทักษะทางด้านเทคนิค (Technical Skills)

ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคนิควิธีการที่เหมาะสมในการบริหารงานให้บรรลุผลหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เก่งงาน มักเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเฉพาะอย่าง เช่น ความสามารถในการเขียนคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร การพูด การเงินและบัญชี การจัดระบบงาน เทคนิควิธีการสอน การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ส่วนการบริหารโรงเรียน เดรด และโร (Drake and Roe : 29-30 อ้างใน อัมภา บุญช่วย, 2537 : 180-181) เห็นว่าควรเพิ่มทักษะที่จำเป็นจาก 3 ทักษะดังกล่าวคือ ทักษะด้านการสอน (Instructional Skills) และทักษะทางด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Skills)

การบริหารงานกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องศึกษาหาวิธีทำให้งานกิจการนักเรียนเป็นไปด้วยดีทุกงาน คือ การควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักเรียน การจัดกิจกรรมนักเรียน การจัดบริการแนะแนวนักเรียน การจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน และการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน การดำเนินงานกิจการนักเรียนให้ได้ผลดีนั้นจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนและร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนทุกคน เพื่อช่วยเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาไปทุกๆด้าน ทั้งร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และสังคมได้ครบถ้วน รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ พัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาการและการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆได้ ประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยใฝ่รู้และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษา เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ตลอดจนทักษะของนักเรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล หากสถานศึกษานั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาตามเป้าประสงค์ของแผนการศึกษาชาติได้ และจากการประชุมประเมินผลการจัดกิจกรรมในโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ปีการศึกษา 2549 ได้วิเคราะห์การแก้ปัญหาจากการจัดกิจกรรมนักเรียนในปีที่ผ่านมาพบปัญหา เช่น ปัญหาครูทำงานหลายหน้าที่ ทำให้ไม่สามารถให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ ปัญหาขาดผู้อาสาสมัครในการทำกิจกรรม ปัญหา นักเรียนสนใจกิจกรรมมากเกินไป ทำให้การทำหน้าที่การเรียนอ่อนลง ปัญหาผู้จัดกิจกรรมไม่ได้วางแผนเรื่องการใช้งบประมาณอย่างรอบคอบ เป็นต้น ผู้วิจัยได้พบปัญหาในการจัดกิจกรรมในลักษณะต่างๆ กัน ซึ่งล้วนส่งผลต่อการบริหารงานกิจการนักเรียน

โรงเรียนสุเหร่าบางปลา มีความตระหนักที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นอย่างดีมีระเบียบวินัย มีนิสัยใฝ่รู้ มีความสามารถ คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาได้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โรงเรียนจึงให้ความสำคัญต่อการบริหารงานกิจการนักเรียนที่จะเสริมสร้างเติมเต็มคุณภาพของนักเรียนให้สมบูรณ์ นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยมีขอบข่ายของการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน

การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของงานกิจการนักเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เป็นภารกิจหลักเพราะถือเป็นนโยบายโดยตรงของรัฐบาล

ที่มอบหมายให้โรงเรียนดำเนินการจัดเป็นแผนปฏิบัติงานของโรงเรียน เพื่อที่จะมุ่งพัฒนานักเรียนให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการพื้นฐานของนักเรียนสามารถสนับสนุนและส่งเสริมการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ได้ดำเนินการบริหารงานกิจการนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 20 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ สถานภาพของครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสุเหร่าบางปลา ได้แก่ เพศ และ ตำแหน่ง

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียน ครู และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลาใน 5 ด้าน คือ ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน ด้านการจัดบริการห้องสมุด และด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. นำผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาความคิดเห็น มาใช้ปรับปรุง การบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา
2. นำมาพัฒนาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความเชื่อ และความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สิ่งหนึ่งอาจจะเป็นการพูด หรือการเขียนก็ได้ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสุเหร่าบางปลา ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2

ครู หมายถึง ผู้ที่ให้ความรู้ มีหน้าที่อบรมสั่งสอนแก่นักเรียนโรงเรียนสุเหร่าบางปลา

กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ผู้ที่ให้คำปรึกษา วางแผน กำหนดนโยบาย และอำนวยความสะดวกในการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา

การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง กิจกรรมการดำเนินกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลาทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ระหว่างอยู่ในโรงเรียนจนกระทั่งออกจากโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักเรียน หมายถึง การวางระเบียบกฎเกณฑ์หรือมาตรการที่กำหนดขึ้นให้นักเรียนปฏิบัติตาม หรือเชื้อฟังครูอาจารย์ ไม่กล้าฝ่าฝืน เพราะกลัวการลงโทษ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเป็นบุคคลที่อยู่ในกฎ ระเบียบและมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองและสังคมเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยขึ้นในสังคมของโรงเรียน เช่น ควรมีมาตรการ การควบคุมให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด ควรจัดทำประกาศหรือคู่มือให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทราบและเข้าใจถึงกฎเกณฑ์ข้อบังคับ เกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียน

ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน หมายถึง การให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียน ในการพัฒนา ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นอกห้องเรียนปกติ เป็นการเพิ่มเติมจากการเรียนรายวิชาต่างๆ เช่น โรงเรียนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นนักเรียน

สามารถเลือกสมัครเข้าเป็นสมาชิกชุมนุมที่ตรงตามความถนัดและความสามารถของตนเองได้โดยเสรี นักเรียนควรมีสติรู้เลือกอาจารย์ที่ปรึกษาในแต่ละชุมนุมที่ตัวนักเรียนอยู่ได้ การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการในส่วนของกิจกรรมนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถในการจัดการกับปัญหารอบตัวด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการจัดบริการแนะน่านักเรียน หมายถึง การให้บริการคำปรึกษาแนะนำให้นักเรียนรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้น เช่น ให้คำปรึกษาและแนะนำให้นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ รอบตัวเองได้ ช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในด้านการเรียน จัดหาทุนการศึกษาและ ทุนอาหารกลางวันให้กับนักเรียนที่ขาดแคลน

ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน หมายถึง การจัดสถานที่รวบรวมความรู้สรรพวิชาต่างๆ ในรูปของหนังสือ สิ่งพิมพ์และสื่อทัศนวัสดุเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนปกติ เป็นการส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เช่น ห้องสมุดมีความเหมาะสม เพราะอยู่ห่างไกลเสียงรบกวน และอากาศถ่ายเทได้สะดวกมีพื้นที่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน หมายถึง กิจกรรมเพื่อให้นักเรียนมีความเจริญเติบโตทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม จิตใจและร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีการบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ป้องกัน รักษา ตรวจสุขภาพเป็นประจำ จัดทำบัตรสุขภาพให้กับนักเรียนทุกคน เช่น จัดให้มีวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการส่งเสริมรักษาสุขภาพอนามัยมาให้ความรู้เกี่ยวกับนักเรียนในเรื่องการรักษาสุขภาพอนามัยประจำปี จัดให้มียาและเวชภัณฑ์ไว้บริการนักเรียนอย่างเพียงพอ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดของ นายสุพรรณ ศรีทองยอด ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดบริการแนะน่านักเรียน ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน และด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น การบริหารงานกิจการนักเรียน บริบทของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวกับความคิดเห็น
2. การบริหารกิจการนักเรียน
3. บริบทของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 246 - 247) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “ความคิดเห็นเป็นข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญา ความคิด ประกอบ ถึงแม้ว่าจะไม่อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม” และอีกความเห็นหนึ่งก็คือ “ทัศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับปัญหาหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง”

โคลาซา (Kolasa, อ้างถึงใน ธิติพงษ์ เศรษฐีสมบัติ, 2539 : 14) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละคนในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสภาพแวดล้อมต่างๆ หรือความคิดเห็นเป็นการสนองตอบต่อสิ่งเร้าที่ต้องถูกจำกัด แต่เป็นสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มเอียง

จุมพล นิภาเกษม (2536) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐาน ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ของแต่ละบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องในการแสดงออก

นพมาศ ธีรเวคิน (2539 : 99) กล่าวว่า ความคิดเห็นนั้นถูกตัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจ พูดตามสังคม หรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่ต้องสะท้อนถึงความในใจ

สุโท เจริญสุข (2545 : 58-59) ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลให้บุคคลมีความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉยๆ

เสกสรรค์ วัฒนพงษ์ (2542 : บทคัดย่อ) สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกถึงความเชื่อ ทศนะ การวินิจฉัย การพิจารณาหรือการประเมินผลอย่างมีรูปแบบ โดยได้รับอิทธิพลมาจากทัศนคติและข้อเท็จจริง ความรู้ที่มีอยู่ของผู้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่างๆ การแสดงความคิดเห็นอาจจะแสดงออกโดยการพูดหรือการเขียนก็ได้

เบล (Best, 1977 : 169) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกในด้านความเชื่อและความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

ฟอสเตอร์ (Foster, อ้างถึงใน นุชนันท์ เกตุแก้ว, 2547 : 10) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิด เห็นเกิดจากมูลเหตุ 2 ประการคือ

1. ประสบการณ์ (Experience) ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคลหรือหมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็น คำนึงถึงได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง (Direct Experience) และจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่พบเห็นจากของจริงซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินค่านิยม (Value System and Judgment) เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน แต่ละคนจึงมีความคิดเห็นต่างสิ่งที่เกี่ยวข้องกันแตกต่างกัน

โสภา พิธมัย (2543 : 14-15) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลไว้ ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ และอวัยวะต่าง ๆ และคุณภาพของสมอง

1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และการศึกษทำให้บุคคลที่มีความรู้ในด้านต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

1.3 ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติของบุคคลต่อเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดจากการเรียนรู้จากบุคคลในสังคมหรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความเข้าใจในหน้าที่ความรับผิดชอบต่องานซึ่งส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอยู่มากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสารข้อมูลต่างๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำใหบุคคลนั้นเกิดความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

จากความหมายของความคิดเห็นที่มีผู้กล่าวไว้ สรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ทศนคติ และการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นการประเมินจากสถานการณ์ต่าง ๆ การแสดงออกถึงความเห็นจะมีผลต่อเนื่องมาจากอารมณ์ พื้นความรู้ ภูมิหลังทางสังคม และสภาพความจริงในขณะนั้น ความคิดเห็นไม่อาจบอกได้ว่าถูกต้องหรือไม่อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ซึ่งความคิดเห็นสามารถเปลี่ยนแปลงได้เมื่อเปลี่ยนไป

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน (Feldman, 1971 : 53)

ในการศึกษาถึงความคิดเห็นต่างๆ ส่วนมากจะใช้วิธีแบบวิจัยตลาด ได้แก่ การซักถาม สอบถาม บันทึกลงไว้และรวบรวมไว้เป็นข้อมูล ซึ่ง เบส (Best) เสนอแนะว่า “วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะได้สามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้หรือในการวางนโยบายใดๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาได้จะทำให้ผู้บริหารเห็นว่าสมควรหรือไม่ในอันที่ดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป” (Best, 1977 : 171)

วิธีวัดความคิดเห็น

ในการที่จะให้ผู้ใดแสดงความคิดเห็นออกมานั้น วิธีการที่จะใช้กันโดยทั่วไปคือการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ มอร์แกน และคิง (Korgan and King, 1971 : 516) ได้เสนอแนะ

ว่า “การที่จะให้ใครออกความคิดเห็นควรถามกันต่อหน้า ถ้าจะใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่า เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย กับข้อความที่กำหนดไว้” แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแบบของ ลิเคิร์ท สเกล (Likert Scale) โดยแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ คือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยเฉยๆ หรือไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนจะขึ้นอยู่กับข้อความที่เป็นปฏิฐาน หรือนิเสธ การนำแนวคิดเรื่องความคิดเห็นมาใช้ประโยชน์นั้น จึงมองในแง่ที่ว่าความคิดเห็นเป็นตัวบ่งชี้หรือทำนายพฤติกรรม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้เกิดความคิดเห็น

ความคิดเห็นของบุคคลเกิดจากประสบการณ์ การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การเลียนแบบ และองค์ประกอบทางสถาบันทางสังคม (ปรีชา คัมภีรปกรณ, 2537 : 602-604)

1. ประสบการณ์ บุคคลจะมีความคิดเห็นที่ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่มีต่อสิ่งนั้นๆ ในลักษณะใด หากบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ดีก็จะทำให้มีความคิดเห็นที่ดี และหากบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ไม่ดีก็จะมีความคิดเห็นที่ไม่ดีเช่นกัน

2. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ความคิดเห็นของคนบางคนอาจเกิดจากความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่นโดยได้รับข้อมูลเรื่องราวต่างๆจากผู้ที่มีสัมพันธ์ด้วยแล้วถ่ายทอดความคิดเห็นนั้นมาเป็นของตน เช่น ความสัมพันธ์ที่มีต่อพ่อ แม่ ครู อาจารย์ บุคคลนั้นก็จะได้รับความคิดเห็นถ่ายทอดจากบุคคลใกล้ชิดได้เป็นอย่างมาก

3. ตัวแบบ ความคิดเห็นของบุคคลบางอย่างเกิดจากการเลียนแบบ เด็กอาจเลียนแบบพฤติกรรมอย่างที่เป็นของจากพ่อแม่ ครู และบุคคลที่ใกล้ชิดนอกจากนั้นอาจจะเลียนแบบจากภาพยนตร์และสื่อต่างๆที่ได้พบเห็น หากตัวแบบดังกล่าวมีความคิดเห็นที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆ ผู้เลียนแบบก็จะรับเอาข้อมูลฝังเข้าไปในจิตใจ และมีความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆเหมือนตัวแบบ

4. องค์ประกอบทางสถาบันสังคม สถาบันและสังคมต่างๆเช่น โรงเรียน วัด โรงภาพยนตร์ และองค์การต่างๆ เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลในการสร้างความคิดเห็นให้เกิดขึ้นกับบุคคลได้เป็นอย่างดี โดยบุคคลจะค่อยๆ รับประสบการณ์จากชีวิตประจำวันและสะสมมากขึ้นจนเป็นความคิดเห็นและพฤติกรรมที่ดีต่อไป ดังเช่น โรงเรียนอาจจะอบรมให้เด็กรู้จักเชื่อฟังและเคารพ บิดา มารดา เด็กก็จะรับข้อมูลและมีความคิดเห็นที่ดีต่อพ่อ แม่ เป็นต้น

ฟอสเตอร์ (Foster, อ้างถึงใน จิรายุ ทรัพย์สิน, 2540 : 14 – 15) กล่าวว่าความคิดเห็นเกิดจากมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หรือหมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ความคิดเห็น คั่นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง (Direct Experience) และจากการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่พบเห็นจากความจริงถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน แต่ละคนจึงมีความคิดเห็นต่อสิ่งเกี่ยวข้องแตกต่างกัน

ออสแคมป์ (Oskamp, 1977 : 119-133) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นดังนี้ คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คืออวัยวะต่างๆของบุคคลที่ได้รับรู้ความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัสซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ติดต่อบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือบุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเองกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็นทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครองคือ เมื่อเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการยอมรับสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมจะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือสิ่งต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ดังนั้นสื่อเหล่านี้ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็นสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลทำให้ความคิดเห็นของบุคคลแตกต่างกัน ได้แก่ ตัวบุคคล และกลุ่มสังคมที่เกี่ยวข้อง ประสบการณ์ ค่านิยม ตลอดจนปัจจัยอื่นๆเช่น ลักษณะทางพันธุกรรม ผู้ปกครอง และสื่อมวลชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน

การบริหารงานกิจการงานนักเรียน

ความหมายของการบริหารงานกิจการนักเรียน

งานกิจการนักเรียนนับว่าเป็นงานสำคัญงานหนึ่ง ที่จะช่วยให้การเรียนของนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของการศึกษาของชาติได้ ซึ่งการดำเนินงานนี้ผู้บริหารจะต้องเป็นตัวจักรที่สำคัญที่จะทำให้งานบรรลุผลสำเร็จได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2528 : 21) คำว่าการบริหารงานกิจการนักเรียนมีผู้ให้ความหมายไว้อย่างต่าง ๆ ดังนี้

กิตติมา ปรีดีติลล (2532 : 165) ได้สรุปความหมายคำว่า งานกิจการนักเรียน หมายถึงการดำเนินงานกิจการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนทั้งใน

โรงเรียนและนอกห้องเรียน และเริ่มตั้งแต่ก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียน ระบุว่าอยู่ในโรงเรียนจนกระทั่งออกจากโรงเรียน

กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ (2533 : 5) ให้ความหมายกิจการนักเรียนว่าเป็นงานที่มุ่งจะช่วยสร้างคุณสมบัติสำคัญหลายประการที่มุ่งหวังให้เกิดแก่นักเรียน เช่น คุณสมบัติในด้านการมีวินัยในตนเอง ซื่อสัตย์สุจริต เชื้อมั่นในตนเอง มีความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การพูดเป็นฟังเป็น เป็นนักคิดนักทำ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักยกย่องคนอื่นได้ด้วยดี เป็นผู้นำผู้ตามที่ดีปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี

กูด (Good, อ้างถึงใน เสริมวิทย์ ศุภณธี, 2531 : 1) ให้ความหมายของการบริหารงานกิจการนักเรียนว่าเป็น การบริการของสถาบันแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มในแง่ของการให้คำปรึกษาการบริการและสวัสดิการของนักเรียน เช่น การแนะแนวทางการศึกษา และอาชีพ การจัดทำงานการบริการหอพักและการให้คำปรึกษาแก่องค์การนักเรียน

สรุปว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีความรู้ที่สามารถจะออกไปประกอบอาชีพและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงมีความจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องดำเนินการเพื่อให้กิจการนักเรียนเป็นไปด้วยดีมีประสิทธิภาพ มีการจัดบริการที่ดีและเหมาะสม

ปรัชญาการบริหารงานกิจการนักเรียน

การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นวิชาการแขนงใหม่ที่มีพื้นฐานปรัชญารองรับแต่มีลักษณะเป็นทฤษฎีที่ยังไม่สมบูรณ์แบบนัก มีลักษณะยืดหยุ่น อาศัยการผสมผสานแนวคิดจากทฤษฎีต่างๆ เช่น ลัทธิมนุษยนิยม ปฏิบัตินิยม เครื่องมือนิยม แนวความคิดดังกล่าวทำให้เกิดปรัชญาเฉพาะของกิจการนักเรียนขึ้น โดยเน้น 3 ประการ คือ ความแตกต่างระหว่างบุคคล การยึดถือเอาส่วนรวมเป็นสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียน เน้นการพัฒนานักเรียน (ทองเรียน อมรัชกุล, 2525 : 11-16)

น็อก (Knock, 1988 : 3-19) ได้เสนอปรัชญาที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานบริหารงานกิจการนักเรียนไว้ดังนี้

1. เหตุผลนิยม (Rationalism) เป็นปรัชญาที่เน้นถึงการดำเนินการจัดกิจการนักเรียน ควบคุมสภาวะแวดล้อมของสถาบันเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาการสติปัญญา

2. มนุษยนิยมใหม่ (Neo - Humanism) มุ่งถึงการพัฒนาในด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ เช่น การให้บริการคำปรึกษา ปรับปรุงทักษะทางการเรียนการสอนและถือว่ากิจการนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาความเป็นผู้นำ

3. ปฏิบัตินิยม (Pragmatism) เน้นถึงการปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมจัดองค์การ มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการจัดกิจกรรมนักเรียน

4. อรรถิภาวนิยม (Existentialism) เป็นปรัชญาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ การพัฒนาเอง ครู อาจารย์เป็นเพียงผู้ช่วยเท่านั้น

ปรัชญาการบริหารงานกิจการนักเรียน มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีส่วนร่วมและปฏิบัติจริงในงานกิจการนักเรียน และแก้ปัญหาในการร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความประณีต ความสำนึกในจรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรม หน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคม

วัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียน

การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียนช่วยให้ระบบการเรียนระดับประถมศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน และระบบประถมศึกษาในระดับประเทศ วัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียนที่สำคัญมี 2 ประการใหญ่ๆคือ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในโรงเรียนและเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ จิตใจ และร่างกายให้เป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2525 : 3) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารงานกิจการนักเรียนให้เหมือนกันทุกโรงเรียน มี 7 ประการ ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่นักเรียน
2. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ
3. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งในด้านวิชาการและประสบการณ์วิชาชีพแก่นักเรียน
4. เพื่อปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

5. เพื่อส่งเสริมพลานามัยและพัฒนามุขลักษณะ
6. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกัน
7. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของโรงเรียน

การบริหารงานกิจการนักเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดบูรณาการการเรียนรู้ทั้งในรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ พร้อมทั้งสนับสนุนการเรียนการสอนและเสริมประสบการณ์ให้แก่แก่นักเรียนเพื่อพัฒนาให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ โดยทำเป็นโครงการพัฒนานักเรียน การกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆรวมทั้งให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษแก่นักเรียนที่มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์ ผู้บริหาร และนักเรียนเพื่อนำไปสู่การสื่อสารรวมทั้งการตัดสินใจ

ที่ดีเพื่อสร้างบรรยากาศให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการเรียนรู้ต่อไป โดยกำหนดจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับแง่ชีวิตความเป็นไปของนักเรียนไว้ดังนี้ (ทองเรียน อมรัชกุล, 2525:4-5)

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเจริญงอกงามและพัฒนาการ ทั้งโดยการฝึกฝนความรับผิดชอบการเสริมสร้างความเป็นผู้นำและมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
2. เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานที่ให้บริการในด้านความเป็นไปของนักเรียนแก่นักเรียนด้วยกันเอง อาจารย์ ผู้บริหารและบิดา มารดา
3. เพื่อเปิดโอกาสให้มีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น นักเรียนกับนักเรียน ผู้บริหารกับนักเรียน
4. เพื่อเปิดโอกาสให้กับคณาจารย์และนักเรียนได้มีโอกาสติดต่อพบปะซึ่งกันและกันนอกห้องเรียน โดยที่จะเป็นตัวกลางช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาชีวิต
5. เพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเองให้สูงขึ้น
6. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้รับความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ทั้งนี้โดยการให้ความช่วยเหลือในด้านการเงินในกรณีจำเป็น เช่น การให้ทุน การให้เงินยืมและการหางานให้ทำ
7. เพื่อแปลจุดมุ่งหมายของโรงเรียน นโยบาย กฎระเบียบ และการบริหารงานของโรงเรียนให้แก่นักเรียนและประชาชนทั่วไป พร้อมกันนี้ก็ทำหน้าที่เป็นผู้แจ้งทัศนคติ ความคิดเห็น และกิจกรรมของนักเรียนแก่ครู อาจารย์ และประชาชนได้ทราบ
8. เพื่อช่วยสร้างสรรค์บรรยากาศให้ผู้เกี่ยวข้องกับการบริการนักเรียนมีขวัญในการปฏิบัติงานสูง และมีความจงรักภักดีต่อโรงเรียนสถาบันของตนเป็นอย่างยิ่ง

ความสำคัญของการบริหารงานกิจการนักเรียน

การบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นหน้าที่ที่สำคัญของโรงเรียน เพราะเกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับการพัฒนาเยาวชนให้เจริญเติบโตสมบูรณ์ดีพร้อมทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาซึ่งเรื่องนี้มีผู้ให้เหตุผลถึงความจำเป็นของการบริหารงานกิจการนักเรียนไว้หลายประการ ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2528 : 97-98) ได้กล่าวถึงความจำเป็นและความสำคัญของงานกิจการนักเรียนว่าโรงเรียนคือสถาบันทางสังคมอันดับแรก ในการพัฒนาเยาวชนไปสู่จุดมุ่งหมายสูงสุดตามความสามารถของแต่ละคน ดังนั้นหน้าที่ของโรงเรียนนอกจากจะต้องพัฒนาความรู้ทักษะด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ แล้วโรงเรียนยังจะต้องสร้างบรรยากาศที่น่าอยู่มีงานบริการนักเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนเป็นการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีความสุข ส่งเสริมให้นักเรียนยอมรับและยกย่องนับถือตนเองและผู้อื่นช่วยเหลือให้เขาได้แสดงความเชื่อมั่นในตนเอง งานบริการนักเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียน ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนรู้จักกำหนดระเบียบปฏิบัติสำหรับตนเอง รู้จักควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม

2. ทำให้นักเรียนรู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง เคารพสิทธิ และความคิดเห็นของผู้อื่นสร้าง ความเข้าใจอันดีต่อกัน ทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองเพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเติบโตเป็นพลเมืองที่ดี ในสังคม

3. ทำให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเองและบุคคลอื่นตามสมควร เมื่อเด็กและเยาวชนได้เข้าสู่ระบบโรงเรียน เขาควรได้รับการปกป้องคุ้มครองจากโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน คณะครูอาจารย์ จึงควรให้ความระมัดระวังและให้ความสำคัญแก่งานกิจการนักเรียน

ธีรวุฒิ ประทุมพนรัตน์ (2534 : 6-7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานกิจการ นักเรียนว่าสามารถแยกเป็นประเด็นต่างๆดังนี้

1. ความสำคัญต่อตัวนักเรียนเอง การบริหารงานกิจการนักเรียนช่วยให้นักเรียนรายบุคคล ได้มีโอกาสคลายเครียดจากการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ

2. ความสำคัญต่อครู-อาจารย์ การบริหารงานกิจการนักเรียนช่วยให้ครู-อาจารย์ ได้มีสัมพันธภาพกับนักเรียนจนรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ดียิ่งขึ้น

3. ความสำคัญต่อผู้บริหารโรงเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียนช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนได้ข้อมูล เกี่ยวกับตัวนักเรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง และโรงเรียนหรือสถานศึกษาที่สูงขึ้นไป

4. ความสำคัญต่อครูแนะแนว การบริหารงานงานกิจการนักเรียน ช่วยให้ครูแนะแนวที่ไม่ มีแบบทดสอบด้านความถนัด ความสนใจ ได้ข้อมูลด้านความถนัด และความสนใจจากการสังเกต และบันทึกข้อมูลประจำวันในการร่วมทำกิจกรรมนักเรียนรายบุคคล ทั้งนี้เพื่อนำไปประกอบการให้ คำปรึกษาหารือนักเรียนในการตัดสินใจวางแผนเลือกอาชีพและเลือกสายการเรียนให้เหมาะสม กับตน

5. ความสำคัญต่อประเทศชาติ การบริหารงานกิจการนักเรียนช่วยให้ประเทศชาติได้ พลเมืองที่พร้อมด้วยปัญญาธรรม สำนึกศีลธรรม และคารวะธรรม เป็นพลเมืองที่ประเทศชาติ พึงปรารถนา

จะเห็นได้ว่าการบริหารงานกิจการนักเรียนมีความสำคัญยิ่ง ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้อง ให้ความสำคัญที่จะต้องจัดดำเนินงานด้านกิจการนักเรียนให้มีความก้าวหน้าต่อเนื่องและเอาใจใส่ ให้งานบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งหมายถึงเด็กแต่ละคนจะต้องได้รับการเอาใจใส่ให้งานบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งหมายถึงเด็กแต่ละคนจะต้องได้รับการเอาใจใส่ดูแลตลอดจนมีการพัฒนาในทุกๆด้านพร้อมกันไป อย่างเต็มที่ เพื่อที่จะสามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ และหากมองอีกมุม

หนึ่งจะเห็นว่า ความสำเร็จของการบริหารงานกิจการนักเรียนย่อมจะเป็นประโยชน์และมีผลดีแก่โครงการศึกษาต่างๆของโรงเรียนอย่างกว้างขวาง

ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 28-30) ได้ศึกษาสภาพปัญหาของการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดทำเขตบริการที่แน่นอน ทำให้เกณฑ์นักเรียนเข้าเรียนได้ไม่ครบ จัดทำเขตบริการซ้ำซ้อนกับโรงเรียนอื่นทำให้โรงเรียนไม่ทราบจำนวนนักเรียนได้แน่นอน และไม่สามารถคาดคะเนจำนวนนักเรียนในอนาคตได้ถูกต้อง ผู้ปกครองยังขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา พุทธศักราช 2524 ทำให้เกิดปัญหาการส่งเด็กเข้าเรียนก่อนเกณฑ์และเด็กถึงเกณฑ์แล้วผู้ปกครองไม่ส่งเด็กเข้าเรียน ในส่วนที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่ขาดเรียนพบว่า นักเรียนขาดเรียนร้อยละ 7 ของอัตราการศึกษาในปีพุทธศักราช 2527 ทำให้ดำเนินการสอนได้ไม่เต็มที่เกี่ยวกับการบริการสุขภาพอนามัย พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ได้จัดบริการสุขภาพอนามัยอย่างถูกต้องและเพียงพอ ขาดแคลนยา ตู้ยา เครื่องชั่งน้ำหนัก เตียงพยาบาล และขาดการประสานงานกับเจ้าหน้าที่อนามัย การประเมินผลการดำเนินงานอนามัยในโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถจัดบริการด้านสุขภาพอนามัยแก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้วางโครงการปฏิบัติงานอย่างรัดกุมและชัดเจนเพราะขาดกำลังคน ครูแนะแนวไม่ได้ศึกษามาทางวิชาการแนะแนวโดยเฉพาะ และคณะครูมีชั่วโมงสอนมากจนไม่ได้ศึกษาเวลาทำงานแนะแนว ผลงานวิจัยของจรรยา เกษโพทอง (2527 : 79) พบว่าอาจจะมาจากสาเหตุหนึ่งคือ ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่จึงทำให้โรงเรียนขาดแคลนงบประมาณ ในการใช้กระบวนการก็จะพบว่า การประสานงานไม่ได้ผล และไม่มีผลการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนแต่อย่างใด สำหรับปัญหาเรื่องนี้ ยุวดี กาญจนันษฐิติ (2523 : 218) กล่าวว่านอกจากปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองนักเรียนแล้วยังเกิดจากความไม่พร้อมของนักเรียนเอง คือขาดแคลนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ แต่ที่สำคัญที่สุดคือปัญหาที่เกิดจากครูในโรงเรียนไม่ให้ความร่วมมือในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน

สนอง สุวรรณวงศ์ (2529 : 256-257) กล่าวถึงปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนในระดับประถมศึกษาว่าโรงเรียนยังไม่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2523 ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดบริการให้แก่ นักเรียน ขาดการวางแผน ขาดงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลหรือหน่วยงานต้นสังกัด ครูอาจารย์ขาดความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน และผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่เข้าใจหลักสูตรในระดับที่ตีพอ

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจำเป็นต้องประสบปัญหาในการบริหารงานกิจการนักเรียนอีกมาก ทั้งนี้เกิดจากนักเรียน ครู อาจารย์ บุคลากร ที่เกี่ยวข้องและเกิดจากผู้บริหารเอง จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะได้ทำการศึกษาค้นคว้าถึงระดับปัญหาในการบริหารงานด้านนี้ เพื่อที่จะได้นำผลจากการศึกษาค้นคว้าไปใช้สำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาต่อไป

ขอบข่ายของการบริหารงานกิจการนักเรียน

ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนักเรียนครอบคลุมไปถึงกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน ขอบข่ายการบริหารงานกิจการนักเรียนจึงเปรียบเสมือนเครือข่ายโยงใยที่โยงใยกิจกรรมทุกกิจกรรมให้เชื่อมโยงเข้าหากัน เพื่อการประสานงานอย่างต่อเนื่องและให้มีประสิทธิผลขอบข่ายการบริหารงานกิจการนักเรียนจึงควรปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงระบบงานให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ที่สำคัญควรคำนึงถึงนักเรียนและขนาดของสถานศึกษาควบคู่กันไปด้วย

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2528 : 69 – 75) ได้กำหนดขอบข่ายที่สำคัญของการดำเนินงานบุคลากรนักเรียนไว้ดังนี้

1. งานบุคลากรนักเรียน จัดขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนสร้างบรรยากาศของโรงเรียนซึ่งมีผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะจัดสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมให้กระตุ้นการพัฒนาสมองให้มากที่สุด
2. เพื่อจัดบริการต่างๆที่จะช่วยให้นักเรียนแต่ละคนพัฒนาตนเองและเสริมสร้างให้นักเรียนเข้าใจจุดประสงค์ของตนในการเข้ามาศึกษาในโรงเรียนได้ดีขึ้น
3. จัดให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนประชาธิปไตย รู้จักสิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบและเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับคนอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ
4. จัดบริการช่วยเหลือนักเรียนที่ควรช่วยเหลือ เช่นการให้ทุนทรัพย์เพื่อการเรียน
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนและอาจารย์มีโอกาสติดต่อใกล้ชิดกันนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดการศึกษาเกี่ยวกับชีวิตจริงและปัญหาชีวิต
6. เพื่อช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้พัฒนาความรับผิดชอบและเสริมสร้างวินัยในตนเอง
7. เพื่อสร้างบรรยากาศของการบำรุงขวัญให้สูงขึ้น ปลุกฝังความจงรักภักดีต่อโรงเรียนให้เกิดความสำนึกในการเป็นคนที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมของโรงเรียน ให้มีความรู้สึกเป็นเจ้าของโรงเรียนพร้อมที่จะสร้างเกียรติภูมิชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน และผนึกกำลังให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับโรงเรียน
8. ประชาสัมพันธ์ นักเรียน ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และประชาชนในชุมชนให้ทราบความมุ่งหมายของโรงเรียน

การเรียนรู้ข้อช่วยการบริหารงานกิจการนักเรียน ช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนตระหนักในภารกิจของตนว่ามีความครอบคลุมกิจกรรมใดบ้าง จากแนวคิดของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้กำหนดข้อช่วยของการบริหารงานกิจการนักเรียนไว้ดังนี้

กิตติมา ปรีดีติลล (2532 : 167-168) ได้สรุปข้อช่วยการบริหารงานกิจการนักเรียนไว้เป็น 4 ข้อใหญ่ๆ ได้แก่

1. การจัดทำทะเบียนประวัตินักเรียน
2. การปกครองนักเรียนและวินัยในโรงเรียน
3. การจัดบริการต่างๆ ได้แก่ ห้องสมุด การแนะแนว สุขภาพและการตรวจร่างกาย อาหารกลางวัน ความปลอดภัย รถรับ-ส่งนักเรียน

4. การจัดกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมที่ควรจัด ได้แก่ สถานนักเรียน ชุมชน สิ่งตีพิมพ์ นิทรรศการ การแสดงละครและดนตรี การทัศนศึกษา การกีฬา การประชุม การสังคมสงเคราะห์

ธีรฤดี ประทุมพรรัตน์ (2534 : 5) ได้สรุปข้อช่วยการบริหารงานกิจการนักเรียนไว้เป็น 7 หัวข้อใหญ่ ได้แก่

1. การรับนักเรียนและการทำทะเบียนนักเรียน
2. การควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน
3. การจัดกิจกรรมนักเรียน
4. การจัดบริการแนะแนวนักเรียน
5. การจัดบริการอาหารกลางวันนักเรียน
6. การจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน
7. การจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน

เฟเบอร์ และ เชียร์รอน (Faber and Chearon, 1970 : 213) ได้ให้แนวคิดว่าการบริหารกิจการนักเรียนมีข้อช่วยกว้างขวางขนาดใดขึ้นอยู่กับ ขนาด และระดับของสถานศึกษานั้น ๆ เป็นสำคัญแต่ก็ไม่ได้ให้ข้อสังเกตว่าไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาระดับใด การบริหารงานกิจการนักเรียนควรครอบคลุมถึงภารกิจ 7 ประการ ดังนี้

1. การสำรวจนักเรียนในท้องถิ่นที่การศึกษาที่รับผิดชอบ
2. การจัดรายการปฐมนิเทศสำหรับนักเรียน
3. การจัดบริการแนะแนว
4. การจัดบริการเพื่อสุขภาพและพลานามัย
5. การจัดระเบียบนักเรียนเพื่อให้เก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล
6. การประเมินผลความสำเร็จของงานของเด็กนักเรียน

7. วินัยและการแก้ปัญหาด้านวินัย

จากแนวความคิดต่างๆดังกล่าว โรงเรียนสุเหร่าบางปลา ได้นำมาใช้ในการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนในปัจจุบัน โดยมีขอบข่ายในการดำเนินงานแบ่งได้ดังนี้

1. ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักเรียน
2. ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน
3. ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน
4. ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน
5. ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน

1. ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักเรียน การควบคุมประพฤตินักเรียนและระเบียบวินัยนักเรียนเป็นภาระหน้าที่ของครู อาจารย์ ซึ่งหมายถึงบุคลากรภายในโรงเรียน นับตั้งแต่หัวหน้าสถานศึกษามาจนถึงบุคลากรฝ่ายต่างๆที่เป็นครูอาจารย์ของแต่ละโรงเรียน ซึ่งเป็นที่เข้าใจในการบริหารภารกิจนี้เป็นการกระทำร่วมกันด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญ คือให้นักเรียนมีความประพฤติและระเบียบวินัยตนเอง

ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์ (2534 : 27) ได้กำหนดหลักการในการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียนไว้ดังนี้

1. หลักเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพ ตามหลักนี้ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูอาจารย์ที่ร่วมกันกำหนดวินัยนักเรียนเพื่อใช้ในการควบคุมความประพฤตินักเรียนจำเป็นต้องกำหนดวินัยให้เป็นไปเพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพ และพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนรายบุคคล คือเชื้อฟุ้งและเคารพกฎเกณฑ์ของสังคม

2. หลักกฎหมาย ตามหลักนี้ ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดวินัยนักเรียน ต้องตระหนักว่าวินัยที่กำหนดขึ้นนั้นต้องสอดคล้องกับกฎหมายบ้านเมืองไม่มีลักษณะใดๆขัดแย้งกับกฎหมายและเป็นการสนับสนุนนักเรียนเคารพกฎหมายและบ้านเมืองด้วย

3. หลักปฏิบัติจริงได้ ตามหลักนี้ ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูอาจารย์ที่จะต้องกำหนดวินัยให้นักเรียนปฏิบัติ ฟังตระหนักในการนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงจัง มิใช่ตั้งไว้เป็นแต่เพียงอุดมการณ์

4. หลักป้องกัน ตามหลักนี้ ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูอาจารย์ที่กำหนดวินัยนักเรียน ฟังตระหนักว่าวินัยที่กำหนดนั้นจำเป็นต้องให้มีลักษณะเป็นการป้องกัน ยิ่งกว่าการแก้ไขซึ่งหมายถึงการป้องกันการกระทำผิดวินัยของนักเรียน

5. หลักการลงโทษ ตามหลักนี้ ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูอาจารย์ที่กำหนดวินัยนักเรียน ฟังตระหนักว่าไม่มีกำหนดลงโทษไว้ด้วยนั้นจะไม่มีประสิทธิภาพดีลึทธิ ซึ่งหมายความว่านักเรียนไม่เกิด

ความยำเกรง เพราะผิวดินัยก็ไม่ต้องได้รับโทษ จำเป็นต้องกำหนดโทษไว้แต่ละกรณีอย่างชัดเจน และโทษที่กำหนดจะต้องไม่ขัดกับกฎหมายบ้านเมือง

สาเหตุที่ทำให้นักเรียนทำผิวดินัยนั้นนักจิตวิทยากลุ่มพฤติกรรมนิยม เชื่อว่าพฤติกรรมทุกอย่างย่อมมีสาเหตุเริ่มต้นแต่ความผิดปกติทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ของตัวนักเรียนเองและทางสังคมที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ระหว่างนักเรียนกับบิดามารดา ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ระหว่างครูกับนักเรียน สาเหตุที่สำคัญที่สุดคือสาเหตุเกี่ยวกับตัวนักเรียนเอง แรงผลักดันที่ทำให้เด็กเกรและกระทำผิด คือแรงกดดันทางสังคม เช่นแรงกดดันจากความขัดแย้งในสังคมไทย และการทะเลาะภายในครอบครัว การถูกเอาเปรียบ การขาดโอกาสในการศึกษาประกอบอาชีพ และการมีฐานะไม่ทัดเทียมกับชนชั้น นอกจากนี้มีแรงดูจากสังคม เช่น การคบเพื่อนเลวๆ การรวมกลุ่มผู้กระทำผิด การถูกชักจูง การถูกข่มขู่เหล่านี้เป็นแรงผลักดันทำให้เด็กเกร และมีความประพฤติดินัย

ดังนั้นการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยนักเรียนมีหลายวิธี ผู้บริหารพึงพิจารณาเลือกใช้ให้เกิดความเหมาะสม บางวิธีอาจใช้ได้ผลกับนักเรียนบางคน แต่นักเรียนคนอื่นอาจไม่ได้ผลทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการ เวลา และตัวเด็กแต่ละคน

2. ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน การจัดกิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรมของผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติด้านการให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียน หรือเยาวชน ด้านพัฒนาการวางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจิตใจนอกห้องเรียนปกติ ทั้งนี้เพื่อเสริมกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติตามหลักสูตรต่อไปเน้นเรื่องการวัดผล หรือสอบเอาคะแนนเพื่อไปนับรวมกับการเรียนการสอนวิชาอื่นๆในห้องเรียนเพื่อตัดสินว่าห้องเรียนสอบได้หรือสอบตก (ธีรฤดี ประทุมพรรัตน์, 2534 : 45)

หลักการจัดกิจกรรมนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงนั้น ต้องมีการกำหนดทิศทางหลักการ หรือเกณฑ์การปฏิบัติซึ่งผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจำเป็นต้องทราบและเข้าใจ มีการวางแผนแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่มีความรู้ความสามารถ ความถนัดในการจัดกิจกรรมนั้นๆมีการควบคุมดูแลประสานงาน รายงานผลเป็นระยะๆหลักการจัดกิจกรรมนักเรียนที่สามารถนำมาใช้ได้กับลักษณะการจัดกิจกรรมนักเรียนในประเทศไทยมี ดังนี้

1. หลักความกว้างในประเภทกิจกรรม ตามหลักนี้กิจกรรมนักเรียนต้องมีหลาย ๆ กิจกรรมให้นักเรียนรายบุคคลมีโอกาสเลือกทำตามความชอบใจ
2. หลักสนับสนุน ตามหลักนี้กิจกรรมนักเรียนต้องได้รับการสนับสนุนจากครูอาจารย์ในโรงเรียนทุกคนด้วยใจจริง
3. หลักกระบวนการ กิจกรรมนักเรียนจะต้องได้รับการพิจารณาคุณภาพของการทำ

กระบวนการ คือการวางแผนการดำเนินงานตามแผนและการประเมินผลว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในแผนหรือไม่ การเน้นที่ผลการจัด คำนึงถึงน้อยกว่ากระบวนการคิด

4. หลักการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมนักเรียนต้องให้นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง ครูอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อนักเรียนมีประเด็นขอปรึกษาเท่านั้นครูจะทำกิจกรรมเสียเองมิได้

5. หลักงบประมาณ กิจกรรมนักเรียนต้องได้รับงบประมาณการ จัดตามลักษณะของกิจกรรมแต่ละอย่าง

การจัดกิจกรรมนักเรียนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่เหมาะสมตามหลักสูตร ประถมศึกษา อธิบายว่าการจัดกิจกรรมนักเรียนมีจุดประสงค์ในการเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมจากการเรียนรายวิชาต่างๆ ให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง การพัฒนาบุคลิกภาพและลักษณะนิสัยในการให้มีความรับผิดชอบ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา มีประสิทธิภาพที่ดีต่อไปในอนาคต

3. ด้านการจัดบริการแนะแนว การจัดบริการแนะแนว เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมวิธีต่างๆ ที่นำมาใช้เพื่อให้นักเรียนสามารถช่วยตนเองได้ และรู้จักอย่างลึกซึ้งขึ้น รู้จักโลกทางการศึกษา รู้จักอาชีพ รู้จักปรับปรุงตนเองในสังคม และรู้จักใช้ศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ แก่ตนเอง สูงสุด (คมเพชร ฉัตรศุภกุล, 2529 : 30)

ความสำคัญของการแนะแนวนักเรียน

ธีรฤดี ประทุมพรรัตน์ (2534 : 80) ให้เหตุผลและความจำเป็นของการจัดบริการแนะแนว ดังนี้

1. นักเรียนมีธรรมชาติที่ต้องการการรู้จักและเข้าใจตนเองซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับตนเอง และใช้ศักยภาพของตนเองให้เป็นประโยชน์กับตนเองมากที่สุด และแนะแนวสามารถจัดบริการให้คำปรึกษาหารือหรือเข้าช่วยได้

2. นักเรียนมีธรรมชาติที่ต้องการเจริญเติบโตขึ้นพร้อมกันกับความเข้าใจ เรื่องการศึกษาและอาชีพ รวมทั้งการตัดสินใจเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตัวเองมากที่สุด การแนะแนวสามารถจัดบริการช่วยเหลือในด้านข้อมูลสารสนเทศได้

3. นักเรียนต้องการรู้จักและเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาให้กับตนเองได้ การแนะแนวที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยสอนให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหา และการหาข้อมูลมาประกอบการแก้ปัญหาและขั้นตอนต่างๆของการแก้ปัญหาให้กับตนเอง

4. นักเรียนมีธรรมชาติที่ต้องการความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคนอื่น การแนะแนวสามารถบริการให้นักเรียนรายบุคคลได้มีสัมพันธ์กับกับคนอื่น ๆ และให้เรียนรู้ว่าคนอื่นมีธรรมชาติ

เป็นอย่างไร มีลักษณะภาพเหมือนหรือแตกต่างกับตนเองอย่างไร จะได้ทักษะเพียงพอที่จะนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้ในอนาคต

กรมวิชาการ (2531 : 2-3) ได้กล่าวว่าการแนะแนวมีกระบวนการต่อเนื่อง โรงเรียนที่จะ ดำเนินการแนะแนวอย่างได้ผลต้องจัดให้มีงานต่างๆ ครอบคลุมทั้ง 5 บริการ คือ

1. บริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคล (Individual Inventory Service)
2. บริการสารสนเทศ (Information Service)
3. บริการให้คำปรึกษา (Counseling Service)
4. บริการจัดวางตัวบุคคล (Placement Service)
5. บริการติดตามและประเมินผล (follow – up and Evaluation Service)

จะเห็นได้ว่าการจัดบริการแนะแนวจะช่วยให้ นักเรียนรู้จักตนเองมากขึ้นสามารถปรับตัวให้ เข้ากับสถานการณ์ต่างๆรอบตัวตนเองได้ ผู้บริหารจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดบริการแนะแนว ให้มีขึ้นในโรงเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุด คือ แหล่งรวบรวมความรู้สรรพวิชาการ ต่างๆในรูปของหนังสือ สิ่งพิมพ์และโสตทัศนวัสดุต่างๆโดยมีครูบรรณารักษ์ศาสตร์เป็นผู้รับผิดชอบ และดำเนินงานให้บริการ (ลมูล รัตตากร, 2530 : 14) การจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน เป็นการ บริหารงานกิจการนักเรียนอีกประเด็นหนึ่งเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ศึกษาหา ความรู้เพิ่มเติมนอกจากการเรียนในห้องเรียนปกติ เป็นการเสริมสร้างความสนใจของนักเรียนเป็น รายบุคคล ผู้บริหารโรงเรียนพึงตระหนักและทำความเข้าใจกับการจัดบริการนี้ให้เพียงพอและพร้อมที่ จะนำไปจัดได้ในโรงเรียนของตน

ห้องสมุดถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการศึกษา เป็นองค์ประกอบให้มุ่งให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วย ตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวร การจัดบริการห้องสมุดโรงเรียนจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างสำหรับการศึกษาหาความรู้จาก ห้องสมุด และยังช่วยให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการศึกษาต่อไปใน ระดับสูงขึ้นไป

2. ความสำคัญต่อครูอาจารย์ ช่วยให้ครูอาจารย์ใช้วิธีสอนแบบแปลกใหม่ คือตั้งปัญหา ขึ้นแล้วให้นักเรียนนักศึกษาค้นคว้าหาคำตอบจากห้องสมุด ซึ่งนอกจากจะช่วยแก้ปัญหาการเบื่อ หน่ายในการนั่งฟังอาจารย์สอนแบบบรรยายแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนใน การแก้ปัญหา

3. ความสำคัญต่อผู้ปกครองนักเรียน ช่วยให้ผู้ปกครองนักเรียนแนะนำวิธีการใช้เวลาว่าง

ของบุตรหลานให้เข้าใช้ห้องสมุดแทนการเล่นตามลำพังที่บ้าน

4. ความสำคัญของผู้บริหาร ช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียน บริหารวิชาการด้านเรียนได้ผลสัมฤทธิ์สูง ทั้งนี้เพราะนอกจากนักเรียนได้เรียนกับครูอาจารย์โดยตรงแล้ว ยังได้เรียนหนังสือในห้องสมุดโรงเรียนได้อีก เป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักเรียนและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนให้สูงได้

5. ความสำคัญต่อครูแนะแนว ช่วยครูแนะแนวให้มีและใช้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา งานอาชีพ สังคมและส่วนตัวมาประกอบการจัดบริการแนะแนว ด้านการจัดการบริการสารสนเทศแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

5. การจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน การจัดบริการสุขภาพอนามัยนักเรียน ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาทั้งหมดที่มุ่งจัดเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาซึ่งความบกพร่องทางร่างกายจะนำไปสู่ความบกพร่องในสุขภาพจิต และจะนำไปสู่ความบกพร่องทางการเรียน ซึ่งเป็นอุปสรรคและเป็นเหตุในการอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมอย่างปกติสุข ผู้บริหารสถานศึกษาพึงให้ความสนใจกับการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนอย่างจริงจังและนับว่าสำคัญคือต้องเรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนให้ชัดเจน เพื่อนำไปสู่ภาคปฏิบัติด้านการบริหารงานกิจการนักเรียนในประเด็นนี้ได้ถูกต้องสมบูรณ์ (ธีรวิมล ประทุมพรรัตน์, 2534 : 115)

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2536 : 81) ได้กล่าวว่า ในการจัดโครงการสุขภาพอนามัยนักเรียนนั้นมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการคือ

1. การป้องกัน รวมถึงกิจกรรมและบริการที่จะป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยในภายหลัง เช่นการตรวจร่างกาย การตรวจช่องปาก ฯลฯ

2. การรักษา โรงเรียนมักมีกิจกรรมมากมาย โอกาสที่นักเรียนจะประสบอุบัติเหตุย่อมมีมากมาย นอกไปจากนั้นโอกาสที่นักเรียนจะเจ็บป่วยเล็กน้อยปวดศีรษะเป็นลมย่อมเกิดขึ้นได้ ดังนั้นการรักษาเล็กน้อยโดยยาสามัญประจำบ้าน การมีเตียงพยาบาลเพื่อให้นอนพักผ่อนจึงเป็นบริการที่โรงเรียนควรทำอย่างยิ่ง ส่วนการรักษาโรคที่แท้จริงเป็นหน้าที่แพทย์

3. การให้การศึกษา โครงการสุขภาพอนามัยที่ดี จะต้องให้นักเรียนสำนึกและรับผิดชอบเกี่ยวกับสุขภาพ โครงการเรียนต้องสอนเกี่ยวกับสุขภาพและให้ระวังรักษาสุขภาพ ต้องให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจในสุขภาพอนามัยเบื้องต้น

กิจกรรมการบริหารงานกิจการนักเรียนเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรงและเป็นการเพิ่มการเรียนรู้ให้กับนักเรียนนอกเวลาเรียน รวมทั้งการบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอำนวยความสะดวกให้นักเรียนเป็นผู้ที่คิดเป็น ทำเป็น และดำเนินการโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางดังนั้น

กิจกรรมการบริหารงานกิจการนักเรียนจึงเป็นกิจกรรมที่ตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักดำเนินชีวิต และแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในอนาคตต่อไป

บริบทของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา

ประวัติโรงเรียนสุเหร่าบางปลา

โรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ตั้งอยู่ หมู่ที่ 10 ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีเนื้อที่ประมาณ 6 ไร่ ปัจจุบันเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีนักเรียนในปีการศึกษา 2550 จำนวน 300 คน ครู 10 คน ครูจ้าง 1 คน ครูผู้ช่วย 1 คน

วิสัยทัศน์โรงเรียน

เป็นเลิศทางวิชาการ ใช้กระบวนการทางวิทย์ มีทักษะทางคณิตศาสตร์ เจริญรอยตามเบื้องพระบาท ประสทธิประสาทคุณธรรม น้อมนำความเป็นไทย ก้าวไกลสู่ความเป็นสากล

พันธกิจ

1. จัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีและวัฒนธรรมใหม่ๆโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ใช้กระบวนการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมระเบียบวินัยคุณธรรมและจริยธรรมตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ
4. ปรับปรุงอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เป้าหมาย

1. นักเรียนในโรงเรียนมีวินัยในตนเอง มีคุณธรรม ได้เรียนรู้เต็มศักยภาพของตนเอง

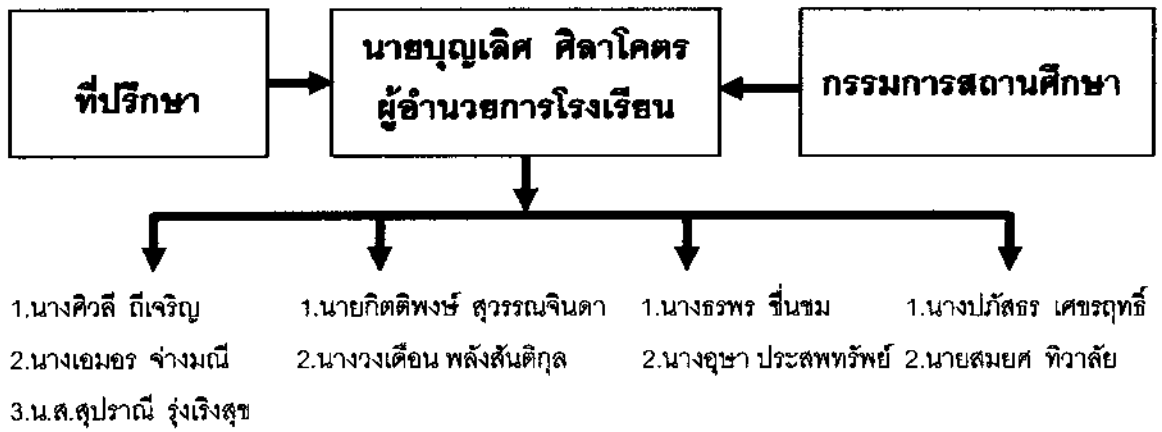
อย่างมีความสุข

2. ครูทุกคนได้รับการพัฒนาวิชาชีพ เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีขวัญและกำลังใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. อาคารเรียนอาคารประกอบ และสภาพแวดล้อม สะอาด ร่มรื่น เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู

ขอบข่ายการบริหารงานของโรงเรียน

โรงเรียนสุเหร่าบางปลา มีการบริหารจัดการตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 ทั้ง 4 ด้านตามแผนปฏิบัติการ (2549 : จ) ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1.งานวิชาการ	2.งบประมาณ	3.งานบุคคล	4.บริหารทั่วไป
1.การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2.การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3.การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 4.การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5.การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา 6.การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ 7.การนิเทศการศึกษา 8.การแนะแนวการศึกษา	1.การจัดทำและเสนอของบประมาณ 2.การจัดสรรงบประมาณ 3.การตรวจสอบติดตามประเมินผล และรายงานผลการใช้เงินและผลการ 4.การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา 5.การบริหารการเงิน 6.การบริหารบัญชี 7.การบริหารพัสดุและสินทรัพย์	1.การวางแผนอัตรา กำลังและกำหนดตำแหน่ง 2.การสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง 3.การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ 4.วินัยและการรักษา วินัย 5.การออกจากราชการ บริหารทั่วไป 6.การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร	1.การดำเนินงานธุรการ 2.งานเลขานุการคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน 3.งานพัฒนาระบบ และเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ (1) 4.การประสานและ พัฒนาเครือข่ายการศึกษา 5.การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร (3) 6.งานเทคโนโลยีสารสนเทศ (1) 7.การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการงบประมาณบุคลากรและบริหารทั่วไป (2)

แผนภูมิที่ 1 (ต่อ)

1.งานวิชาการ	2.งบประมาณ	3.งานบุคคล	4.บริหารทั่วไป
9.การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10.การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน 11.การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น 12.การส่งเสริมและสนับสนุนงานงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการงานบริหารทั่วไป 13.งานพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ 14.งานเทคโนโลยีสารสนเทศ 15.การจัดทำสำมะโนผู้เรียน 16.การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา	บริหารทั่วไป 8.การส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและบริหารทั่วไป 9.การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา 10.งานส่งเสริมงานกิจการนักเรียน	7.การส่งเสริมและประสานงานการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย 8.การส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานการศึกษาของบุคคล ชุมชนองค์กร หน่วยงานและสถาบัน สังคม อื่นที่จัดการศึกษา 9.การจัดระบบการควบคุมในหน่วยงาน	8. การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 9.การจัดทำสำมะโนผู้เรียน (1) 10.การรับนักเรียน 11.การส่งเสริมและประสานงานการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย (3) 12.การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา (2) 13.งานส่งเสริมงานกิจการนักเรียน (2) 14.การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา (1) 15.การส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานการศึกษาของบุคคลชุมชนองค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

แผนภูมิที่ 1 (ต่อ)

1.งานวิชาการ	2.งบประมาณ	3.งานบุคคล	4.บริหารทั่วไป
			16.งานประสานราชการกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานอื่น 17.การจัดระบบการควบคุมในหน่วยงาน (3) 18.งานบริการสาธารณะ 19.งานที่ไม่ได้ระบุไว้ในงานอื่น

แผนภูมิที่ 1 โครงสร้างการบริหารงานโรงเรียนสุเหล่าบางปลา

ที่มา : โรงเรียนสุเหล่าบางปลา, 2549 : 7

หมายเหตุ งานบริหารทั่วไปที่มีตัวหนังสือสีเข้มยังอยู่ในงานบริหารทั่วไป แบ่งมาให้งานวิชาการ 4 งาน (1) แบ่งมาให้งบประมาณ 3 งาน (2) แบ่งมาให้งานบุคคล 4 งาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

สุกัญญา งามสิทธิพงศา (2539 : 110-112) ได้ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง พบว่า กิจกรรมที่จัดมากที่สุดคือ กิจกรรมให้บริการแก่สังคม ชุมชนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ กิจกรรมเพื่อทำนุบำรุง และเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรมของชาติ อาจารย์มีความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมเห็นว่าควรจัดในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อกระแนะนําการเรียนการประกอบอาชีพ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการหารายได้การทำงานอาชีพและอบรมทรัพย์สินกิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาชีพ เห็นควรจัดทำระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆเห็นว่าควรจัดในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะของอาจารย์ในการจัดทำกิจกรรมนักศึกษา คือ สถานที่แคบไม่อำนวยต่อการจัดกิจกรรมงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ยังไม่พอเพียง มีเวลาน้อย

แต่กิจกรรมมากเกินไป มีบุคลากรน้อยและขาดการวางแผนและการกำหนดนัดหมายที่แน่ชัดในการติดต่อประสานงานระหว่างบุคคลเพื่อดำเนินกิจกรรม

ธีระ แทนศิริ (2541 : 104-105) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ข้อที่มีปัญหามากที่สุดตามทัศนะของผู้บริหารก็คือ การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ข้อที่มีปัญหาน้อยคือ โรงเรียนให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์และสถานที่อย่างเพียงพอในการเล่นกีฬา ถ้ามีปัญหามากที่สุดตามทัศนะของครู คือ โรงเรียนส่งเสริมที่มีความสามารถพิเศษในด้านกีฬาให้ไปแข่งขันในระดับสูงขึ้นไป ข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ โรงเรียนให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์และสถานที่อย่างเพียงพอในการเล่นกีฬา

สมชาย บุญญบาล (2541 : 86-87) ได้ศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเทคโนโลยีราชมงคลสกลนคร ที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งศึกษาในกิจกรรม 4 ด้าน คือ ด้านกีฬา ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านส่งเสริมวิชาการ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักเรียนมีความเห็นพ้องกันว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากผู้บริหารขาดความรู้ ความเข้าใจและสนใจแต่วิชาการจึงไม่สนับสนุนงบประมาณและการปฏิบัติ ส่วนอาจารย์ ขาดความรู้ในเรื่องการจัดกิจกรรมจึงทำให้บทบาทในการให้คำปรึกษามีน้อย และสถาบันก็ไม่ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ตลอดจนอาจารย์และนักเรียนมีภารกิจด้านการเรียนการสอนมาก ทุกฝ่ายสัมผัสกับกิจกรรมอย่างผิวเผินจนทำให้มองไม่เห็นปัญหาที่แท้จริง

ขจร นราอารยะกุล (2544 : 178) ได้ศึกษาการบริหารงานกิจการนักเรียนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ทัศนะหรือความคิดเห็นของอาจารย์และกรรมการนักศึกษากิจการนักเรียนที่ปฏิบัติจริงแต่ละด้านและรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญการบริหารงานกิจการนักเรียนที่ควรปฏิบัติและมีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์และกรรมการนักเรียนไม่แตกต่างกัน

กามเทพ ปัดโก (2544 : 229) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย
2. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของครูทั้งในภาพรวมและในรายองค์ประกอบ ไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นภัสสร ค่องสกุล (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน : กรณีศึกษาโรงเรียนสมิทธิพงษ์ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนสมิทธิพงษ์มีการบริหารงานอยู่ในระดับดีทุกด้าน ยกเว้นด้านบุคลากรในประเด็นครูและนักเรียนอย่างใกล้ชิด ติดตามความประพฤติของนักเรียนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ในประเด็นโรงเรียนเชิญผู้ปกครองที่มีความชำนาญในบางอาชีพมาสอนนักเรียน ผู้ปกครองมีความเห็นว่าโรงเรียนควรบริหารงานได้ในระดับปานกลางทั้งสองด้าน เหตุผลที่ผู้ปกครองเลือกโรงเรียนประถมศึกษาให้บุตรหลานเข้าเรียน ที่สำคัญที่สุด คือ ครูดี มีความสามารถในการสอน มีความประพฤติดี รับผิดชอบงานในหน้าที่ มีความรักและเมตตาเด็ก

จรรยา ญ้อยอดยิ่ง (2544 : 59) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนนักเรียน นักศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษาในภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ควรส่งเสริมครูอาจารย์และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม ควรจัดทำแผนการจัดกิจกรรม และประเมินผลการจัดกิจกรรมประจำปี ควรจัดให้มีสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ออกกำลังกายและฝึกซ้อมกีฬา และควรจัดหาบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะด้าน เช่น ห้องพยาบาลควรจัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปีแก่นักเรียนนักศึกษา

งานวิจัยต่างประเทศ

สก๊อต และ มาร์เรียน (Scott and Marian) ได้ศึกษาวิธีที่จะลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยใช้แรงงานเสริมทางสังคม ด้วยวิธีปรับพฤติกรรมเพื่อให้นักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น โดยใช้การเสริมแรงทางสังคม คือให้คำชมเชย และให้ความสนใจเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ให้การเสริมแรง เมื่อนักเรียนแสดงความก้าวร้าว เช่น ผลการวิจัยพบว่า ความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง และนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น

เบรท์ (Birth, อ้างถึงใน Gwvnn, 1974 : 16) ได้ศึกษาความเห็นของครูที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน โยกกลุ่มตัวอย่างเป็นครู 242 คน ในสามเมืองจากโรงเรียนทุกประเภทในสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมโดยการเป็นพี่ปรึกษาทั้งกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยตรงหรือที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมที่จัดส่วนมากมีส่วนสัมพันธ์กับวิชาที่สอน

โดนัลด์ (Donald, 1974 : 1882-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกสภามหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนใน เวอร์จิเนียโดยมีจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ และสมาชิกสภามหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา 5 ประเภท คือการปกครอง นักศึกษา กิจกรรมสภานักศึกษา กิจกรรมการพิมพ์ กิจกรรมความสนใจพิเศษ และบริการสังคม ของนักศึกษา ผลการศึกษาสรุปพบว่า คณะกรรมการที่เข้ามาเป็นผู้ปกครองนักศึกษาควรจะต้องมาจากการเลือกตั้ง คณะกรรมการการปกครองนักศึกษาควรจะต้องรู้และเข้าใจในบทบาทของตนมากกว่านี้ ทางวิทยาลัยควรจะต้องประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมให้มาก เพราะเท่าที่เป็นอยู่ นักศึกษามีปัญหาในเรื่องนี้มาก โครงการของสภานักศึกษาควรจะได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดองค์การ กิจกรรมทุกประเภทควรจัดขึ้นตามความต้องการของนักศึกษา

อาครี และมาร์ควิส (Acree and Marquis, 1975 : 279 – 281) ได้ศึกษาเจตคติและการดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารแนะแนวของครูใหญ่ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาประจำรัฐเทนเนสซี จากผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารแนะแนวไม่สำเร็จเพราะโรงเรียนไม่มีผู้ให้คำปรึกษาเต็มเวลา นอกจากนี้งบประมาณสำหรับโครงการแนะแนวที่โรงเรียนได้รับ ยังน้อยมาก

2. ครูใหญ่มีความคิดเห็นว่าการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษามีคุณค่ามาก เพราะฉะนั้นโรงเรียนแต่ละแห่งควรมีผู้แนะแนวเวลาที่ได้รับการฝึกอบรมระดับปริญญาไว้หนึ่งคน

3. งานบริการที่ต้องการคือให้ความช่วยเหลือเด็กนักเรียนตามความต้องการของแต่ละคน การปรับปรุงรายวิชาของโรงเรียนและการฝึกอบรมครูประจำการ

แคนเตอร์ (Canter, 1976 : 7707- A) ได้ศึกษาถึงบทบาทที่คาดหวังสำหรับการบริหาร ของศูนย์สื่อการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญสื่อ ผลการวิจัยพบว่า

1. วัสดุ อุปกรณ์ในศูนย์สื่อการศึกษา เหมาะสมกับความต้องการของครูและนักเรียน
2. มีการปฐมนิเทศนักเรียนเข้าใหม่เกี่ยวกับศูนย์สื่อการศึกษา
3. มีการทำงานร่วมกับนักเรียน เพื่อพัฒนาความชำนาญในการค้นคว้าของนักเรียน
4. มีการปรึกษาหารือร่วมกันกับครูเกี่ยวกับความต้องการวัสดุต่างๆ ของครู
5. มีการแจ้งรายละเอียดให้ครูและนักเรียนทราบเกี่ยวกับวัสดุที่จัดหามาใหม่อย่างมีระบบ
6. รวบรวมรายชื่อวัสดุสำหรับครูเมื่อได้รับการร้องขอ
7. จัดให้มีการแนะแนวการอ่านแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล
8. ให้ออกาสแก่นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกวัสดุเข้าไว้ในศูนย์วิชาการ

9. มีการขยายเวลาบริการ

บอลลเลส (Bolles, 1979 : 272) ได้ศึกษาการบริหารกิจการนักศึกษาในด้านการบริการแก่นักศึกษาในปี 1979 โดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยอินเดียน่า และมหาวิทยาลัยเซาท์เทอรันจากการศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมนักศึกษานั้น การให้นักศึกษาดูแลบริการกันเองประสบความสำเร็จสูงกว่าที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น

ลินคอล์น (Lincoln, 1981 : 3371-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวปฏิบัติในปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในรัฐมอลตานา ประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่าเกิดปัญหา 2 อย่าง คือ

1. ค่าใช้จ่ายต่อหัวในการจัดกิจกรรมนักเรียนได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในระยะ 40 ปีที่แล้ว แต่เป็นการเพิ่มที่วัดได้ยากเพราะค่าครองชีพก็เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

2. ปัญหาความแตกต่างระหว่างรายรับต่อหัว และรายจ่ายต่อหัวของนักเรียนในกลุ่มกิจกรรมการลงทุนสำหรับกิจกรรมนักเรียน ได้เพิ่มขึ้นสูงสุดต่อหัวในโรงเรียนขนาดเล็ก

อับราฮามอวิช (Abrahamowicz, 1987 : 429-A 430 - A) ได้ศึกษาการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และความสัมพันธ์ที่มีต่อความเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับประสบการณ์ในวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมทำคะแนนสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เป็นสมาชิกชมรมอย่างมีนัยสำคัญ ผลที่ได้จึงสรุปได้ว่าการที่นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยการเป็นสมาชิกชมรมต่างๆ และให้ความสนใจร่วมปฏิบัติงานกิจกรรมของชมรมอย่างสม่ำเสมอจะส่งผลที่มีค่าแก่การแก้ศึกษาต่อไป

อัลคาร์นี (Al - Karni, 1987 - : 3246-A) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่เกี่ยวกับกิจกรรมนอกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย คิง ซาอุด (King Saud University) โดยศึกษาว่าลักษณะนิสัยของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรหรือกิจกรรมนักศึกษาหรือไม่ หาข้อเท็จจริงที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เพื่อประเมินค่าความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนอกหลักสูตรของมหาวิทยาลัย คิง ซาอุด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่กระตุ้นให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม คือ ได้ประสบการณ์ในการทำงานพัฒนาความเป็นผู้นำและความสนใจ เข้าใจปัญหาชุมชน มีประโยชน์สำหรับงานวิชาการ และทำให้รู้จักปกครองตนเอง ส่วนปัจจัยที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรม คือ การมีชั่วโมงเรียนในขณะที่มีกิจกรรมการขาดประชาสัมพันธ์ นักศึกษาพักอยู่นอกมหาวิทยาลัย กิจกรรมต้องใช้เวลามาก ความอายและกิจกรรมไม่น่าสนใจ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสรุปว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนมีความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อเด็กนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง และการพัฒนาต้องมุ่งพัฒนาทั้งด้านคุณภาพและปริมาณควบคู่กันไป งานบริการเป็นงานที่สนับสนุนให้ทุกงานมีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้น การพัฒนางานกิจการนักเรียนต้องดำเนินการโดยสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของนักเรียน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางการบริหารงานและแก้ปัญหาทางาน เพื่อให้การดำเนินงานบริการในโรงเรียนไปสู่เป้าหมายของการศึกษาอย่างแท้จริง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสุเหร่าบางปลา จำนวนทั้งสิ้น 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะแบบสำรวจรายการ (Check list) ซึ่งถามเกี่ยวกับ เพศ และ ตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert, อ้างถึงใน พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์, 2542 :107-108) 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง	เห็นด้วยน้อย

1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจการนักเรียน เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบโครงสร้างของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดกรอบแนวคิดเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ใน 5 ด้าน

3. สร้างแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามของนายสุพรรณี สระทองยอด มาปรับปรุงแก้ไขให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการ และนำฉบับร่างเสนอต่อกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ (แผน ข) เพื่อพิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. ทำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง และเที่ยงตรงของเนื้อหาของแต่ละข้อคำถามทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแต่ละข้อคำถาม และนำข้อคำถามแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

ข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับประเด็นพิจารณาหรือไม่ โดย

+ 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความตรงตามประเด็นของเนื้อหา

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความตรงตามประเด็นของเนื้อหา

- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่ตรงตามประเด็นของเนื้อหา

แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 117) ซึ่งผลการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าระหว่าง 0.66 – 1.00 จำนวน 40 ข้อ และข้อคำถามที่ไม่ผ่านการประเมิน จำนวน 6 ข้อ และนำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้สมบูรณ์ขึ้น

5. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเป็นฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสุเหร่าบ้านไร่ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเชื่อมั่นนำไปใช้จริงกับประชากรในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าบางปลา แจกแบบสอบถามแก่ครูภายในโรงเรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

2. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง และเก็บด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 20 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และตำแหน่ง ใช้ค่าแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน และด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยโรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยให้โปรแกรมสำเร็จรูป ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ย โดยนำค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามที่จะข้อไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษาลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนประชากร
μ	แทน	ค่าเฉลี่ย (mean)
σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางเพื่อประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและเขียนพรรณนาความ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ใน 5 ด้าน โดยใช้ สถิติ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอในรูปตารางและแปลผลดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเพศ และตำแหน่ง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละได้ผลดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	N	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	10	50.00
หญิง	10	50.00
รวม	20	100.0
ตำแหน่ง		
ครู	12	60.00
กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	8	40.00
รวม	20	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย และเพศหญิง มีจำนวนเท่ากัน คือ เป็นชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นหญิง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ตำแหน่งครู จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเป็นกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการ
การบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
สมุทรปราการ เขต 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ในภาพรวมทุกด้าน

การบริหารงานกิจการนักเรียน	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1. ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบ วินัยของโรงเรียน	4.47	0.68	มาก	3
2. ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน	4.42	0.70	มาก	5
3. ด้านการจัดบริการแนะแนว	4.43	0.70	มาก	4
4. ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน	4.65	0.55	มากที่สุด	2
5. ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน	4.72	0.49	มากที่สุด	1
รวม	4.54	0.62	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้น
พื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ
มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของ
นักเรียน ค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.72 รองลงมา คือ ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.65 และ
ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.42 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 2 ในด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน

ด้านการควบคุมความประพฤติและ ระเบียบวินัยของนักเรียน	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1.โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมในการป้องกันและ แก้ปัญหาด้าน พฤติกรรมของนักเรียน	4.75	0.55	มากที่สุด	2
2.โรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ป้องกันและแก้ปัญหาความประพฤติของเด็กเอง	4.85	0.37	มากที่สุด	1
3.โรงเรียนควรให้โอกาสเด็กที่มีความประพฤติไม่ดีแต่ มีความพยายามที่จะปรับปรุงตัวเอง	4.55	0.61	มากที่สุด	4
4.โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนเด็กที่มีความประพฤติดี	4.60	0.59	มากที่สุด	3
5.โรงเรียนควรจัดทัศนศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหา อย่างน้อยเดือนละ 3 ครั้ง	4.25	0.79	มาก	8
6.ครู อาจารย์ ควรสอบถามสาเหตุข้อเท็จจริงทุกครั้ง ก่อนที่จะลงโทษ	4.30	0.66	มาก	7
7.โรงเรียนควรจัดให้มีการให้รางวัลหรือชมเชยแก่ นักเรียนที่ประพฤติตนดี เพื่อเป็นกำลังใจและ ตัวอย่างที่ดี	4.25	0.72	มาก	8
8.การลงโทษนักเรียนที่กระทำความผิดให้เป็นไปตาม ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น มีการกล่าว ตักเตือนก่อนทำโทษ	4.25	0.79	มาก	8
9.การที่ครูโรงเรียนมีความร่วมมือเอาใจใส่และ รับผิดชอบจะทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยน้อยลง	4.40	0.68	มาก	6
10.โรงเรียนควรเชิญผู้ปกครองมาปรึกษาหารือ เกี่ยวกับ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนด้านระเบียบวินัย และความประพฤตินักเรียน	4.45	0.76	มาก	5
รวม	4.47	0.68	มาก	-

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน โดย ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนควรให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ปัญหาความประพฤติของเด็กเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.85 รองลงมา คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมในการป้องกันและแก้ปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.75 และโรงเรียนควรจัดทัศนศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาอย่างน้อยเดือนละ 3 ครั้ง โรงเรียนควรจัดให้มีการให้รางวัลหรือชมเชยแก่นักเรียนที่ประพฤติตนดี เพื่อเป็นกำลังใจและ ตัวอย่างที่ดี และการลงโทษนักเรียนที่กระทำความผิดให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น มีการกล่าวตักเตือนก่อนทำโทษ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.25 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการ สถานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน

ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1. โรงเรียนควรให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด กิจกรรมต่างๆ	4.30	0.73	มาก	7
2. โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกกิจกรรมนอก สถานที่	4.20	0.83	มาก	10
3. โรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนจัดกิจกรรมนอกสถานที่	4.45	0.83	มาก	4
4. โรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรมดนตรี ด้านกีฬา เพื่อ สุขภาพ และต่อต้านยาเสพติด	4.30	0.73	มาก	7
5. โรงเรียนควรเชิญบุคคลภายนอกที่มีความสามารถ พิเศษที่จะให้ความรู้กับนักเรียนในการจัดกิจกรรม บางอย่าง	4.25	0.64	มาก	9
6. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่ควรบังคับไว้ใน หลักสูตร	4.45	0.51	มาก	4
7. โรงเรียนควรเชิญผู้ปกครองและบุคลากรภายนอก ที่เกี่ยวข้องมาร่วมกิจกรรมของนักเรียนได้	4.35	0.67	มาก	6

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
8. โรงเรียนควรให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ	4.70	0.57	มากที่สุด	1
9. กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน	4.70	0.57	มากที่สุด	1
10.โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางวิชาการ เช่นการจัดการแสดง การจัดนิทรรศการทางวิชาการ	4.50	0.83	มากที่สุด	3
รวม	4.42	0.70	มาก	-

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนควรให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และเรื่องกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามความ ต้องการของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.70 รองลงมา คือ โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทางวิชาการ เช่น การจัดการแสดง การจัดนิทรรศการทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ย 4.50 และโรงเรียนควร เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกกิจกรรมนอก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.20 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2
ด้านการจัดบริการแนะแนว

ด้านการจัดบริการแนะแนว	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1. โรงเรียนควรมีบุคลากรเกี่ยวกับการแนะแนวนักเรียนโดยตรง	4.35	0.81	มาก	5
2. โรงเรียนควรมีห้องแนะแนวสำหรับช่วยเหลือให้คำปรึกษา โดยเฉพาะ	4.50	0.76	มากที่สุด	3
3. โรงเรียนควรมีโครงการแนะแนวการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพให้นักเรียน	4.55	0.69	มากที่สุด	2
4. โรงเรียนควรจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดีและ ยากจน	4.50	0.69	มากที่สุด	3
5. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียน อ่อน หรือมีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์	4.25	0.63	มาก	6
6. การแนะแนวมุ่งเน้นด้านจิตใจ โดยมีได้มุ่งเน้นในปัญหาทางด้านอื่นๆ	4.25	0.55	มาก	6
7. โรงเรียนควรให้การสนับสนุนให้นักเรียนทำงานหลังเลิกเรียน เพื่อหารายได้พิเศษ	4.50	0.60	มากที่สุด	3
8. เมื่อมีปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับนักเรียนเกิดขึ้นฝ่ายการแนะแนวสามารถช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี	4.35	0.81	มาก	5
9. โรงเรียนกำหนดคุณสมบัติของนักเรียนหรือมีเงื่อนไขที่ขอรับ ทุนการศึกษามากเกินไป	4.40	0.82	มาก	4
10. นักเรียนมีความเต็มใจและต้องการใช้บริการฝ่ายแนะแนวใน การช่วยแก้ปัญหาได้ทุกอย่าง	4.65	0.59	มากที่สุด	1
รวม	4.65	0.59	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความเต็มใจและต้องการใช้บริการฝ่ายแนะแนวในการช่วยแก้ปัญหาได้ทุกเรื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.65 รองลงมาคือ โรงเรียนควรมีโครงการแนะแนวการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพให้นักเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.55 และการแนะแนวมุ่งเน้นด้านจิตใจ โดยมิได้มุ่งเน้นในปัญหาทางด้านอื่นๆ และโรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมสอนเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนหรือมีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.25 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน

ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1. โรงเรียนควรมีห้องสมุดที่มีบรรยากาศช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าไปศึกษาหาความรู้	4.80	0.41	มากที่สุด	1
2. โรงเรียนควรจัดบุคลากรที่มีความรู้ด้านบรรณารักษ์โดยเฉพาะมาให้บริการกับนักเรียน	4.70	0.57	มากที่สุด	3
3. โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียน เข้าไปมีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรม	4.55	0.61	มากที่สุด	5
4. โรงเรียนควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับห้องสมุดอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง	4.75	0.44	มากที่สุด	2
5. โรงเรียนควรมีหนังสือ วารสาร เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้	4.75	0.44	มากที่สุด	2
6. บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ให้บริการตอบคำถามและช่วยในการค้นหานักเรียน	4.60	0.60	มากที่สุด	4
7. การจัดห้องสมุดจัดได้เป็นระเบียบเรียบร้อยและง่ายต่อการค้นคว้า	4.40	0.60	มาก	7

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
8. การตกแต่งห้องสมุดมีความสวยงาม สะอาด ร่มรื่น ดึงดูดให้นักเรียนเข้าไปใช้บริการ	4.75	0.44	มากที่สุด	2
9. ควรมีห้องสมุดเคลื่อนที่ในโรงเรียนตามมุมต่างๆ เช่น มุมอาคาร โรง อาหาร ใต้ต้นไม้ ฯลฯ	4.75	0.44	มากที่สุด	2
10. ห้องสมุดมีบริการให้นักเรียนยืมและคืนหนังสือ ได้ ภายใน 1 สัปดาห์	4.45	0.76	มากที่สุด	6
รวม	4.65	0.55	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการจัดบริการห้องสมุดของโรงเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.65 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนควรมีห้องสมุดที่มีบรรยากาศช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าไปศึกษาหาความรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.80 รองลงมา คือ โรงเรียนควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับห้องสมุดอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โรงเรียนควรมีหนังสือ วารสาร เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ การตกแต่งห้องสมุดมีความสวยงาม สะอาด ร่มรื่นดึงดูดให้นักเรียนเข้าไปใช้บริการ และควรมีห้องสมุดเคลื่อนที่ในโรงเรียนตามมุมต่างๆเช่น มุมอาคาร โรงอาหาร ใต้ต้นไม้ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ย 4.75 และการจัดห้องสมุดจัดได้เป็นระเบียบ เรียบร้อยและง่ายต่อการค้นคว้า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.40 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน

ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน	μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1. โรงเรียนควรมีการสำรวจเด็กที่มีปัญหาด้านสุขภาพอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	4.95	0.22	มากที่สุด	1
2. โรงเรียนควรเชิญบุคลากรภายนอกที่มีความรู้ด้านสุขภาพมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียน	4.80	0.52	มากที่สุด	3
3. โรงเรียนควรจัดให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจสุขภาพร่างกายของนักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.70	0.57	มากที่สุด	5
4. โรงเรียนควรมีป้ายนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน	4.75	0.44	มากที่สุด	4
5. โรงเรียนควรมีห้องพยาบาลที่มีอุปกรณ์เพียงพอกับจำนวน นักเรียนและมีเจ้าหน้าที่ดูแลและให้บริการแก่นักเรียน	4.60	0.50	มากที่สุด	6
6. โรงเรียนควรมีครูอนามัย ตลอดเวลา	4.45	0.51	มาก	7
7. ห้องพยาบาลมีอุปกรณ์ และเครื่องมือในการปฐมพยาบาลอย่างเพียงพอ	4.85	0.37	มากที่สุด	2
8. โรงเรียนควรมียา และเวชภัณฑ์ให้บริการนักเรียนอย่างเพียงพอ	4.70	0.57	มากที่สุด	5
9. โรงเรียนควรจัดให้มีระเบียบและข้อปฏิบัติในการใช้ห้องพยาบาล ไว้ให้นักเรียนทราบอย่างทั่วถึง	4.80	0.41	มากที่สุด	3
10.โรงเรียนควรแจ้งอาการเจ็บป่วยของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ด้วยทุกครั้ง	4.60	0.59	มากที่สุด	6
รวม	4.72	0.49	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนควรมีการสำรวจเด็กที่มีปัญหาด้านสุขภาพอย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.95 รองลงมาคือ ห้องพยาบาลมีอุปกรณ์และเครื่องมือในการปฐมพยาบาลอย่างเพียงพอมีค่าเฉลี่ย 4.85 และโรงเรียนควรมีครูอนามัยตลอดเวลา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.45 อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยสถาบันเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนใน 5 ด้าน คือ ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน และด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูและกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะแบบสำรวจรายการ (check-list) ซึ่งถามเกี่ยวกับเพศและตำแหน่ง ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน จำนวน 10 ข้อ ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแนวของลิเคิร์ท เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์หาความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย พบว่า การศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2 ใน 5 ด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีรายละเอียดของผลการวิจัยในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของโรงเรียน พบว่าครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่า

บางปลา ในด้านนี้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่โรงเรียนควรปฏิบัติ 3 อันดับแรกคือ โรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ปัญหาความประพฤติของเด็กเอง โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมในการป้องกันและแก้ปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียน และโรงเรียนควรจัดทัศนศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาอย่างน้อยเดือนละ 3 ครั้ง

2. ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน พบว่าครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลาในด้านนี้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่โรงเรียนควรปฏิบัติ 3 อันดับแรกคือ โรงเรียนควรให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และเรื่องกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางวิชาการ เช่น การจัดการแสดง การจัดนิทรรศการทางวิชาการ โรงเรียนควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางวิชาการเช่นการจัดการแสดง การจัดนิทรรศการ ทางวิชาการ

3. ด้านการจัดบริการแนะแนว พบว่า ครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลาในด้านนี้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อที่โรงเรียนควรปฏิบัติ 3 อันดับแรกคือ นักเรียนมีความเต็มใจและต้องการใช้บริการฝ่ายแนะแนวในการช่วยแก้ปัญหาได้ทุกอย่าง โรงเรียนควรมีโครงการแนะแนวการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพให้นักเรียน โรงเรียนควรมีห้องแนะแนวสำหรับช่วยเหลือให้คำปรึกษา โดยเฉพาะ โรงเรียนควรจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดีและยากจนโรงเรียนควรให้การสนับสนุนให้นักเรียนทำงาน หลังเลิกเรียน เพื่อหารายได้พิเศษ

4. ด้านการบริการห้องสมุด พบว่า ครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีข้อที่โรงเรียนควรปฏิบัติ 3 อันดับแรกคือ โรงเรียนควรมีห้องสมุดที่มีบรรยากาศช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าไปศึกษาหาความรู้ โรงเรียนควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับห้องสมุดอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โรงเรียนควรมีหนังสือ วารสารเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ การตกแต่งห้องสมุดมีความสวยงามสะอาดร่มรื่นดึงดูดให้นักเรียนเข้าไปใช้บริการและควรมีห้องสมุดเคลื่อนที่ในโรงเรียนตามมุมต่างๆเช่น มุมอาคาร โรงอาหาร ใต้ต้นไม้ ฯลฯ

5. ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัย พบว่าครูและกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีข้อที่โรงเรียนควรปฏิบัติ 3 อันดับแรก คือโรงเรียนควรมีการสำรวจเด็กที่มีปัญหาด้านสุขภาพอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ห้องพยาบาลมีอุปกรณ์และเครื่องมือในการปฐมพยาบาลอย่าง

เพียงพอ โรงเรียนควรเชิญบุคลากรภายนอกที่มีความรู้ด้านสุขภาพ มาให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพนักเรียน โรงเรียนควรจัดให้มีระเบียบและข้อปฏิบัติในการใช้ห้องพยาบาลไว้ให้นักเรียนทราบอย่างทั่วถึง

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 2 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับความสำคัญในแต่ละด้านที่ผู้ให้ข้อมูลเสนอมาสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของโรงเรียน ด้านการจัดบริการแนะแนวและด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงอภิปรายผลการวิจัยแยกเป็นรายด้านดังนี้

1. ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน มีความคิดเห็นสูงสุด เนื่องจากโรงเรียนสุเหร่าบางปลาได้จัดให้มีการบริการตรวจสุขภาพของนักเรียนเป็นประจำ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมป้องกันโรค เช่นการจัดนิทรรศการป้องกันโรคไข้เลือดออก การรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มีแพทย์ พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจสุขภาพนักเรียนที่โรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนมีครูอนามัยหรือครูดูแลห้องพยาบาลตลอดเวลา การบริการเพื่อสุขภาพอนามัยของนักเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนเป็นผู้มีสุขภาพกายแข็งแรง สมบูรณ์ เพราะเมื่อนักเรียนมีสุขภาพกายที่แข็งแรง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บย่อมส่งผลถึงสุขภาพจิตก็จะทำให้นักเรียนมีความสุขเมื่ออยู่ในโรงเรียนและมีความสุขในการเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไว้วางใจและเต็มใจที่จะให้บุตรหลานของตนได้รับการดูแลสุขภาพอนามัยจากโรงเรียน และผู้ปกครองได้รับแจ้งผลการตรวจสุขภาพของนักเรียนจากทางโรงเรียนอยู่ตลอดทุกภาคเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2536 : 81) ได้กล่าวว่า ในการจัดโครงการสุขภาพอนามัยนักเรียนนั้นมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ 1)การป้องกัน รวมถึงกิจกรรมและบริการที่จะป้องกันมิให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยภายหลัง เช่นการตรวจร่างกาย การตรวจช่องปาก 2) การรักษา โรงเรียนมักมีกิจกรรมมากมาย โอกาสที่นักเรียนจะประสบอุบัติเหตุย่อมมีมากมาย นอกจากนั้นโอกาสที่นักเรียนจะเจ็บป่วยเล็กน้อยๆปวดศีรษะเป็นลมย่อมเกิดขึ้นได้ ดังนั้นการรักษาเล็กน้อยๆโดยยาสามัญประจำบ้าน การมีเตียงพยาบาลเพื่อให้นอนพักผ่อนจึงเป็นบริการที่โรงเรียนควรทำอย่างยิ่ง ส่วนการรักษาโรคที่แท้จริงเป็นหน้าที่แพทย์ และ 3) การให้การศึกษา โครงการสุขภาพอนามัยที่ดี จะต้องให้นักเรียนสำนึกและรับผิดชอบเกี่ยวกับสุขภาพ โรงเรียนต้องสอนเกี่ยวกับสุขภาพและให้ระวังรักษาสุขภาพ ต้องให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจในสุขภาพอนามัยเบื้องต้น

2. ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน เนื่องจากห้องสมุดเป็นแหล่งรวบรวมความรู้สรรพ วิชาการต่างๆ ในรูปของหนังสือ สิ่งพิมพ์และสื่อทัศนวัสดุต่างๆ ครูและกรรมการบริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานซึ่งเปรียบเสมือนนักวิชาการที่ต้องชวนชวนหาความรู้เพื่อนำไปพัฒนานักเรียนและ สถานศึกษาอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่เดียวกันห้องสมุดก็ควรจะเป็นแหล่งความรู้อย่างสม่ำเสมอ ห้องสมุดถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่มุ่งให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเองช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวร การบริการห้องสมุดโรงเรียนจึงมีความสำคัญดังนี้ (ลมูล รัตตากร, 2530 : 14) 1) ความสำคัญต่อนักเรียน ช่วยให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างสำหรับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จาก ห้องสมุด และยังช่วยให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการศึกษาต่อไปใน ระดับสูงขึ้น 2) ความสำคัญต่อครูอาจารย์ ช่วยให้ครูอาจารย์ใช้วิธีสอนแปลกใหม่ คือตั้งปัญหาขึ้น แล้วให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาคำตอบจากห้องสมุด ซึ่งนอกจากจะช่วยแก้ปัญหาการเบื่อหน่าย ในการนั่งฟังอาจารย์สอนแบบบรรยายแล้ว ยังช่วยให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนในการ แก้ปัญหา 3) ความสำคัญต่อผู้ปกครองนักเรียน ช่วยให้ผู้ปกครองนักเรียนแนะนำวิธีการใช้เวลาว่าง ของบุตรหลานให้เข้าใช้ห้องสมุดแทนการเล่นตามลำพังที่บ้าน 4) ความสำคัญสำหรับผู้บริหารช่วย ให้ผู้บริหารโรงเรียน บริหารวิชาการด้านการเรียนได้ผลสัมฤทธิ์สูง ทั้งนี้เพราะนอกจากนักเรียนได้ เรียนกับครูอาจารย์โดยตรงแล้ว ยังได้เรียนหนังสือในห้องสมุดโรงเรียนได้อีก นับเป็นการเพิ่มพูน ความรู้ให้กับนักเรียนและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน ให้สูงขึ้น 5) ความสำคัญต่อครูแนะแนวช่วยครู แนะแนวให้มีและใช้ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษางานอาชีพ สังคมและส่วนตัวมาประกอบการ จัดบริการแนะแนว ด้านการจัดบริการสารสนเทศแก่นักเรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มได้

3. ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียน สุเหร่าบางปลาได้ดำเนินการบริหารงานกิจการนักเรียนด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบ วินัยของนักเรียนอยู่ในระดับที่ดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นกัสนร ค่องสกุล (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน : กรณีศึกษาโรงเรียนสมิทธิพงษ์ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนสมิทธิพงษ์มีการบริหารงาน อยู่ในระดับมากทุกด้าน เหตุผลที่ผู้ปกครองเลือกโรงเรียนประถมศึกษาให้บุตรหลานเข้าเรียนที่ สำคัญที่สุด คือ ครูดี มีความสามารถในการสอน มีความประพฤติดี รับผิดชอบงานในหน้าที่มี ความรักและเมตตาเด็ก

4. ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ได้ให้ ความสนใจในการดำเนินการบริหารงานกิจการนักเรียนด้านการจัดบริการแนะแนว อยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรวุฒิ ประทุมณพรัตน์ (2534 : 80) ให้เหตุผลและความจำเป็นของ

การจัดบริการแนะแนว ดังนี้ 1) นักเรียนมีธรรมชาติที่ต้องการการรู้จักและเข้าใจตนเองซึ่งจะนำไปสู่การยอมรับตนเองและใช้ศักยภาพของตนเองให้เป็นประโยชน์กับตนเองมากที่สุด และแนะแนวสามารถจัดบริการให้คำปรึกษาหารือหรือเข้าช่วยได้ 2) นักเรียนมีธรรมชาติที่ต้องการเจริญเติบโตขึ้นพร้อมกันกับความเข้าใจเรื่องการศึกษาและอาชีพ รวมทั้งการตัดสินใจเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตัวเองมากที่สุด การแนะแนวสามารถจัดบริการช่วยเหลือในด้านข้อมูลสารสนเทศได้ 3) นักเรียนต้องการรู้จักและเข้าใจวิธีการแก้ปัญหาให้กับตนเองได้ การแนะแนวที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อช่วยสอนให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหา และการหาข้อมูลมาประกอบการแก้ปัญหาและขั้นตอนต่างๆของการแก้ปัญหาให้กับตนเอง 4) นักเรียนมีธรรมชาติที่ต้องการความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคนอื่น การแนะแนว สามารถ บริการให้นักเรียนรายบุคคลได้มีสัมพันธภาพกับคนอื่น ๆ และให้เรียนรู้ว่าคนอื่นมีธรรมชาติเป็นอย่างไร มีลัทธิลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกับตนอย่างไร จะได้ทักษะเพียงพอที่จะนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ในอนาคต

5. ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน ซึ่งครูและกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นเรื่องโรงเรียนควรให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และด้านกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด (ธีรฤดี ปทุมณพรัตน์ 2534 : 45) ได้กล่าวว่า หลักการจัดกิจกรรมนักเรียนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงนั้น ต้องมีการกำหนดทิศทาง หลักการ หรือเกณฑ์การปฏิบัติซึ่งผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจำเป็นต้องทราบและเข้าใจมีการวางแผนแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่มีความรู้ความสามารถ ความถนัดในการจัดกิจกรรมนั้นๆ มีการควบคุมดูแลและประสานงาน รายงานผลเป็นระยะๆ หลักการจัดกิจกรรมนักเรียนที่สามารถนำมาใช้ได้กับลักษณะการจัดกิจกรรมนักเรียนในประเทศไทยมี ดังนี้ 1) หลักความกว้างในประเภทกิจกรรม ตามหลักนี้กิจกรรมนักเรียนต้องมีหลายๆกิจกรรม 2) ให้นักเรียนรายบุคคลมีโอกาสเลือกทำตามความชอบใจ 3) หลักสนับสนุน ตามหลักนี้กิจกรรมนักเรียนต้องได้รับการสนับสนุนจากครูอาจารย์ในโรงเรียนทุกคนด้วยใจจริง 4) หลักกระบวนการ กิจกรรมนักเรียนจะต้องได้รับการพิจารณาคุณภาพของการทำกระบวนการ คือการวางแผนการดำเนินการตามแผนและการประเมินผลว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในแผนหรือไม่ การเน้นที่ผลการจัด คำนึงถึงน้อยกว่ากระบวนการคิด 5) หลักการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมนักเรียนต้องให้นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง ครูอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อนักเรียนมีประเด็นขอปรึกษาเท่านั้นครูจะทำกิจกรรมเสียเองมิได้ 6) หลักงบประมาณ กิจกรรมนักเรียนต้องได้รับงบประมาณการ จัดตามลักษณะของกิจกรรมแต่ละอย่าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน ครูในโรงเรียนควรร่วมมือกันเอาใจใส่กฎระเบียบของโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนจะได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบไม่ฝ่าฝืนกระทำผิดต่อกฎระเบียบของโรงเรียน

2. ด้านการจัดกิจกรรมของนักเรียน โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อให้นักเรียนจะได้มีความรู้กว้างไกลและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่นการนำนักเรียนไปทัศนศึกษา นอกสถานที่ การแข่งขันกีฬา การเรียนวิชาดนตรีไทย ดนตรีสากล เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน โรงเรียนควรสอนเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่นคอมพิวเตอร์ให้นักเรียนได้เรียนรู้เพื่อประโยชน์ในวันข้างหน้าที่จะนำไปใช้งานได้ และควรจัดชั่วโมงแนะแนวให้กับนักเรียนว่านักเรียนควรทำอะไรบ้างในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเปลี่ยนรูปแบบการวิจัยจากแบบสอบถามเป็นแบบสัมภาษณ์ หรือแบบสังเกตหรือใช้หลายรูปแบบร่วมกัน

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการวิจัยแบบก่อนและหลังการวิจัย เพื่อสรุปผลหาความแตกต่างของความพึงพอใจระหว่างก่อนและหลังการวิจัย

3. ควรศึกษากลุ่มเป้าหมายอื่น เช่น นักเรียน เพราะนักเรียนเป็นผู้ใช้และผู้เรียนรู้ในกระบวนการจัดการศึกษาโดยตรง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนาศรภาพสินธุ์.(2533).การบริหารงานกิจการนักเรียน.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กามเทพ ปัดโก.(2544).การศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. (2546). การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
- _____. (2544). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2550-2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 10. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สูตรไพศาล.
- _____. (2544). ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิตติมา ปรีดีดิลก.(2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต.
- ขจร นราอารยะกุล. (2544). การบริหารกิจการนักเรียนของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ และกรรมการนักศึกษา. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.(2544). รายงานการประเมินผล แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544 ในช่วงครึ่งแผน. กรุงเทพฯ : มูลนิธิเด็ก.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน.(2528).โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง.กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- _____.ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. (2528). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

- คมเพชร จัตรศุภกุล. (2529). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จรรยา เกษโพหนอง. (2527). การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ตามทัศนของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรม. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จรรยา ภู้อยอดยิ่ง. (2544). การศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดการศึกษาอาชีพ กรมอาชีวศึกษาในภาคใต้. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุมพล นิภาเกษม. (2536). ความคิดเห็นของเกษตรกรตำบลต่อการดำเนินโครงการปรับปรุง ระบบแผนและพัฒนาเกษตรกรรมส่งเสริมการเกษตรในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ. ปรินญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชาญชัย อินทรประวัติ. (2521). การบริหารกิจการนักเรียน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- เชาว์ มณีวงศ์. (2529). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : ศิลปบรรณาการ.
- _____. (2527). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน. อมรการพิมพ์.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). การบริหารกิจการนิสิต – ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- ธีระ แทนศิริ. (2541). ปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ธีรวุฒิ ประทุมพรรัตน์. (2526). การบริหารกิจการนักเรียน. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.
- _____. (2534). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- นภัสสร ค่องสกุล. (2544). ศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานของโรงเรียน ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน : กรณีศึกษาโรงเรียน สมิตพิณย์ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นพภาค ธีรณิน. (2539). จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประคอง กรวรรณสูตร.(2542). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาพรรณ เขี่ยมสุภาชิตและเดโช บุญยศศักดิ์.(2528). "การบริหารกิจการนักเรียน". เอกสารการ **สอนชุดฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 5-8**.
หน้า 800-912 : นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ประภาพรเพ็ญ สุวรรณณ. (2520). **ทัศนคติ : การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์.(2542). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร _____.(2519). **หลักการบริหารการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

มัลลิกา บุญนาค. (2539). **สถิติเพื่อการตัดสินใจ**, ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เมตตาวิทยา, โรงเรียน.(2545-2547). **แผนพัฒนาการจัดการศึกษาโรงเรียนเมตตาวิทยา**.
กรุงเทพฯ : โรงเรียนเมตตาวิทยา.

ยุวดี กาญจนนัชฐิติ.(2523). "การศึกษากับการโฆษณาการชุมชน," ใน **การศึกษากับชีวิตและชุมชน**. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.

รุ่ง แก้วแดง. (2543). **ปฏิวัติการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.

ลมุล รัตตากร.(2530). **การใช้ห้องสมุด**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย.

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2528). "**งานสวัสดิการและบริการนิสิตนักศึกษา**" ใน **นิสิตนักศึกษาหน้า 36**.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2528). **งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิชาการ, กรม. (2531). **วิสัยทัศน์ทางการศึกษา พ.ศ. 2539**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2539). **สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

สนอง สุวรรณวงศ์. (2539). **การบริหารกิจการนักเรียน**. สงขลา : วิทยาลัยครูสงขลา.

สุรีย์ มุสิกกระ. (2542). **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเอกชน**
ในกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมชาย บุญญบาล. (2541). **ทัศนของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม**
นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลางที่จัดการเรียนการสอนทางด้าน
ธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ลำเนาวิ ขจรศิลป์. (2525). **หลักการกิจการนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : กองกิจการนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุกัญญา งามสิทธิพงศา. (2539). **ความคิดเห็นของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยสารพัดช่าง**. ปรินญาการศึกษามหบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุโขทัยธรรมมาธิราช,มหาวิทยาลัย.(2526). **การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา**. นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สุโท เจริญสุข. **จิตวิทยาการศึกษา**. (2545).กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.

เสกสรร วัฒนพงษ์. (2542). **ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามระดับสัญญาบัตรที่มีปัญหาการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

_____. (2528). **เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารบุคลากรโรงเรียน**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

_____. (2528). **เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช .

_____. (2526). **เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมกรรมการสอนมัธยมศึกษาหน่วยที่ -10** นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สุพรรณ ศรีทองยอด.(2547). **ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนเมตตาวิทยา**. วิทยานิพนธ์ปรินญาการศึกษามหบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

สุทิน แท่นนุ้ย. (2533). **การศึกษาปัญหาการบริหารกิจการนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูอาจารย์ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี**. ปรินญาการศึกษามหบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา .

สุรางค์ จันทรโสม. (2529). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุวิมล ตีรกานันท์. (2546). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสริมวิทย์ ศุภเมธี. (2531). **การบริหารกิจการนักเรียน**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2520). **การบริหารกิจการนักเรียน**. พิษณุโลก :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พิษณุโลก.

_____. (2536). **ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยการบริหารการศึกษา**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.

Abrahamowicz , Daniel .(1987). **Student Activities Participation and Its Relationship to
Student Perceptions of College Experiences and Student Satisfaction with Collage**
, Dissertation Abstracts international .

Acree , Nathan E. and Marquis , Beniamin.(1975) . **Copunseling in the Secondary Schools
of Tennessee** . The Personal and Guidance Journal .

Al-Karni, Ali Saad .(1987). **Student Perception of the Extracurricular Activities Program at
King Saud University** , Dissertation Abstracts International .

Best , John W. .(1977).**Research in Education** . New Jersey : Prentice Hall , Inc .

Bolles , larry .(1979). **Student Personnel and the Small Residential College** ,Journal of
College Student Personnel .

Canter , Phyllis fine .(1976). **Expectations for Library Media Services Hall by Library
Media Specialists School Administrations and Teachers**. Dissertation Abstract
International.

Cronbach , Lee Joseph .(1970). **Essentials of Psychological Testing** . 3rd., ed, new York :
Harper.& Row .

Donald , Elmer .(1974). **A Comparative Study of the opinions of Students, Faculty , and
Local Board Members Programs in Metropolitan Virginia Community College**,
Dissertation Abstracts International.

Dooan, Josept Edwart. (1969). **Current Practices and Problems in Student Activities for
Main Public Schools**, dissertation Abstracts International.

Faber ,Charles F. and Gilbert Chevron.(1970). **Elementary School Administration**.
New York. Holt Rinehart and Winston Inc.

Feldman , M.P. (1972). **Psychology in the Industrial Environment**. London: Butter Worth
and Co .(Publishers) Ltd.

- Good , Carter V. (1973).**Dictionary of Education** .New York : mc Graw – Hill Book Company.
- Gwynn , Minor J.(1974). **Theory and Practice of Supervision** .New York : Dod Meas Company .
- Harrold , Ropger Davis . (1967). **The Control Student Extracurricular Life American Higher Education**, Dissertation Abstracts International.
- Knock , Gary H. (1988). **"The Philosophical Heritage of Student Affairs"** Student Affairs Functions in Higher Education. Edited by Andrey L. Rentz , Gerald L. Saddle mire and Charles C. Thomas . P. 3 – 19 . Illinois, U.S.A.
- Kolasa, Blair J . (1969).**Introduction to Behavioral Science for Business** . New York : John Wilen and Sons, Inc.
- Lincoln, Rod A. (1981). **"Current Practices" in the Administration of Student Activities Finances in Selected Montana Public Secondary Schools**, Dissertation Abstracts International.
- Moegan , Clifford T. and Richard A. King. (1971).**Introduction to Psychology** . Tokyo : International Student Mc Graw – Hill Kogadusha , Ltd .
- Nunnally , Jim C.(1959).**Jr. test and Measurements Assessment and Prediction** . New York : Mc Graw – Hill Book Company , Inc .
- Webster . (1974). **Webster's New World Dictionary**. New York : Compact School the World Publishing Company .

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

โทร 0564.06/ว.พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

20 สิงหาคม 2550

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการบุญเลิศ ศิลาโคตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางปัทมพร เศรษฐฤทธิ์ นักศึกษาลัทธิไตรศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจุบันกำลังศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามุททการ เขต 2"

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อ
การสร้างเครื่องมือวิจัยในเรื่องดังกล่าวของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯใคร่ขอ
เรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ

โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5040

โทรสาร 0-2472-5412

ศร 0564.06/ว.พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

20 สิงหาคม 2550

ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ย่น ผู้อำนวยการมุกดา บำรุงศักดิ์

ที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางปภัสนร เศรษฐี นักศึกษาลัทธิศรัทธาธรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจุบันกำลังศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2"

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อ
การสร้างเครื่องมือวิจัยในเรื่องดังกล่าวของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯใคร่ขอ
เชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ
โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ

โทรสาร 0-2472-5412

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5040

โทรสาร 0-2472-5412

๐ 0564.06/ว.พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

20 สิงหาคม 2550

ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

น. อาจารย์ธนพร ชื่นชม

ที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางปัทมพร เศรษฐฤทธิ์ นักศึกษาลัทธิศรัทธาธรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจุบันกำลังศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2"

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อ
การสร้างเครื่องมือวิจัยในเรื่องดังกล่าวของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯใคร่ขอ
เชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ
ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ

กรมวิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5040

โทรสาร 0-2472-5412

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา

.....

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการ
นักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา

ขอความอนุเคราะห์ ตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อให้ได้ข้อมูล
ที่สมบูรณ์ เพื่อที่จะนำไปใช้ในการวิจัย คำตอบที่นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ จะถือเป็น
ความลับและการรายงานจะเสนอเป็นภาพรวม

นางปัทมพร เศรษฐกิจ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไป

ชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ซึ่งตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. ตำแหน่ง

☐

ครู

☐

กรรมการสถานศึกษา

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของ โรงเรียนสุเหร่าบางปลา

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน
2. ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน
3. ด้านการจัดบริการแนะแนวนักเรียน
4. ด้านการจัดบริการห้องสมุดโรงเรียน
5. ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัยของนักเรียน

ขอให้ท่านโปรดอ่านข้อความและตอบคำถาม โดยขีดเครื่องหมาย✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียน ของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา ซึ่งได้กำหนดระดับความสำคัญของแนวทางไว้ดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อที่	ด้านการควบคุมความประพฤติและระเบียบวินัย ของนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมในการป้องกันและแก้ปัญหา ด้านพฤติกรรมของนักเรียน					
2.	โรงเรียนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมป้องกัน และแก้ปัญหาคติความประพฤติของตัวเอง					
3.	โรงเรียนควรให้โอกาสเด็กมีความประพฤติไม่ดีแต่มีความ พยายามที่ปรับปรุงตนเอง					
4.	โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนเด็กที่มีความประพฤติดี					
5.	โรงเรียนควรจัดทัศนศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาอย่างน้อย เทอมละ 3 ครั้ง					
6.	โรงเรียนควรมีการเชิญผู้ปกครองเพื่อร่วมปรึกษาหาทางแก้ไข นักเรียนที่มีความประพฤติผิดระเบียบวินัย					
7.	โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายคุณธรรม					
8.	โรงเรียนควรมีนมัสการพระเป็นวิทยากรบรรยายธรรมทุกวันศุกร์ ทุกสัปดาห์					
9.	โรงเรียนควรมีกฎระเบียบในการทำโทษนักเรียนที่ประพฤติผิด ระเบียบวินัย					
10.	โรงเรียนควรมีการจัดอบรมเรื่องความประพฤติและระเบียบ วินัยของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					

ข้อที่	ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	โรงเรียนควรให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ					
2.	โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกกิจกรรมนอกสถานที่					
3.	โรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนจัดกิจกรรมนอกสถานที่					
4.	โรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรมดนตรี ด้านกีฬา เพื่อสุขภาพและต่อต้านยาเสพติด					
5.	โรงเรียนควรเชิญบุคคลภายนอกที่มีความสามารถพิเศษที่จะให้ความรู้กับนักเรียนในการจัดกิจกรรมบางอย่าง					
6.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียน					
7.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ					
8.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเข้าค่ายวิชาการ					
9.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมชุมนุมตามความสนใจของนักเรียน					
10.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด					

ข้อที่	ด้านการจัดบริการแนะนํานักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	โรงเรียนควรมีบุคลากรเกี่ยวกับการแนะนํานักเรียนโดยตรง					
2.	โรงเรียนควรมีห้องแนะแนวสำหรับช่วยเหลือให้คำปรึกษาโดยเฉพาะ					
3.	โรงเรียนควรมีโครงการแนะแนวการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพให้นักเรียน					
4.	โรงเรียนควรจัดหาทุน การศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดีและยากจน					
5.	โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมสอนเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือมีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์					
6.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่สอนน้อง					
7.	โรงเรียนควรเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการทำขนมไทย เพื่อเป็นอาชีพเสริมให้กับนักเรียน					
8.	โรงเรียนควรสนับสนุนให้นักเรียนทำงานพิเศษ					
9.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน					
10.	โรงเรียนควรมีการคัดเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมเป็นครูแนะแนวโดยตรง					

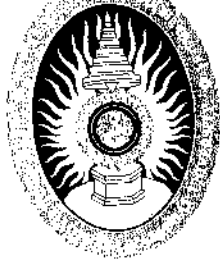
ข้อที่	ด้านการบริการห้องสมุด	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	โรงเรียนควรมีห้องสมุดที่มีบรรณารักษ์ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเข้าไปศึกษาหาความรู้					
2.	โรงเรียนควรจัดบุคลากรที่มีความรู้ด้านบรรณารักษ์โดยเฉพาะมาให้บริการกับนักเรียน					
3.	โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้นักเรียน เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม					
4.	โรงเรียนควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับห้องสมุดอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง					
5.	โรงเรียนควรมีหนังสือ วารสาร เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้					
6.	โรงเรียนควรติดอินเทอร์เน็ตเพื่อการสืบค้น					
7.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมห้องสมุดเคลื่อนที่					
8.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่าน					
9.	โรงเรียนควรให้ผู้ปกครองเข้ามาใช้บริการห้องสมุดเพื่อศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ					
10.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมห้องสมุดให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม					

ข้อที่	ด้านการจัดบริการสุขภาพอนามัย	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	โรงเรียนควรมีการสำรวจเด็กที่มีปัญหาด้านสุขภาพอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง					
2.	โรงเรียนควรเชิญบุคลากรภายนอกที่มีความรู้ด้านสุขภาพมาให้ความแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพของนักเรียน					
3.	โรงเรียนควรจัดให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขมาตรวจสุขภาพร่างกายของนักเรียนอย่างน้อย ภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
4.	โรงเรียนควรมีป้ายนิเทศให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียน					
5.	โรงเรียนควรมีห้องพยาบาลที่มีอุปกรณ์เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและมีเจ้าหน้าที่ดูแลและให้บริการแก่นักเรียน					
6.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมรณรงค์กำจัดเหา					
7.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ					
8.	โรงเรียนควรมีอาหารที่สะอาดถูกสุขอนามัยไว้บริการนักเรียน					
9.	โรงเรียนควรจัดกิจกรรมรณรงค์กำจัดลูกน้ำยุงลายป้องกันโรคไข้เลือดออก					
10.	โรงเรียนควรแจ้งอาการเจ็บป่วยของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบทุกครั้ง					

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

ภาคผนวก ค

หนังสือขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

0564.06/ว.พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

12 กันยายน 2550

ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าบ้านไร่

ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 20 ชุด

ด้วยนางปัทมพร เศรษฐฤทธิ์ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา กำลัง
ทำวิทยานิพนธ์ (แผน ข) เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการ
เรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 2 เพื่อให้
ทำวิทยานิพนธ์ (แผน ข) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เกิดประสิทธิผลมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน
สมเด็จเจ้าพระยา จึงใคร่ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัยกับครู
โรงเรียนสุเหร่าบ้านไร่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 2 เพื่อนำข้อมูลไปทำ
การวิเคราะห์จัดทำเครื่องมือแบบสอบถามเพื่อการวิจัยให้สมบูรณ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์)
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ

โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5040
โทรสาร 0-2472-5412

ภาคผนวก ง

หนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศอ 0564.06/ว.พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

1 พฤศจิกายน 2550

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าบางปลา

ด้วยนางปภัสนร เศรษฐี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจุบันกำลังศึกษาค้นคว้าอิสระ
เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนสุเหร่าบางปลา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 2"

ซึ่งในการวิจัยในเรื่องดังกล่าว นักศึกษาจำเป็นต้องทำการเก็บข้อมูลการวิจัยในโรงเรียน
ของท่าน เพื่อให้การวิจัยได้ข้อมูลที่ต้องการตรงกับความเป็นจริง อันจะนำไปเป็นประโยชน์ในการวิจัยและ
โรงเรียนสุเหร่าบางปลาต่อไป ดังนั้น จึงใคร่ขออนุญาตให้ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์มณี เหมทานนท์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ

โปรแกรมวิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5040

โทรสาร 0-2472-5412

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางปัทมพร เศรษฐกิจ
วัน เดือน ปีเกิด	11 มิถุนายน 2502
สถานที่เกิด	ตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอมโนรมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1/3 หมู่ที่ 11 ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูชำนาญการ โรงเรียนสุเหร่าบางปลา
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสุเหร่าบางปลา หมู่ที่ 10 ตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540
ประวัติการศึกษา	มีนาคม 2519 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาครประดิษฐ์วิทยา ตำบลบางน้ำเชี่ยว อำเภอมโนรมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี 16120 มีนาคม 2523 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูพระนคร แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร มีนาคม 2529 ครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูสวนสุนันทา เขตเทเวศร์ กรุงเทพมหานคร เมษายน 2550 ประกาศนียบัตรบัณฑิตการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	พฤษภาคม 2524 โรงเรียนบ้านโนนเพชรพิทยาคม อำเภอมโนรมบุรี จังหวัดนครราชสีมา ตุลาคม 2526 โรงเรียนธนสิทธิ์อนุสรณ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ตุลาคม 2527 โรงเรียนสุเหร่าบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ
ผลงานที่ได้รับรางวัล	5 ส.ค. 45 ได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การแข่งขันกิจกรรมนักเรียน"การเขียนคำขวัญ" เนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ปีการศึกษา 2545 20 ก.ย. 47 ได้รับรางวัล "ครูมืออาชีพเริ่มทอง" สพท.สป.2 3 ธ.ค. 50 ได้รับรางวัล "ครูมืออาชีพ" สพท.สป.2